УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ФУТБОЛУ

Р Е Г Л А М Е Н Т

з ліцензування клубів на право участі у змаганнях УЄФА серед жінок

Видання 2026 р.

«Затверджено»
Виконавчим комітетом
Української асоціації футболу
04.11.2026 (протокол №18)

Р Е Г Л А М Е Н Т

з ліцензування клубів на право участі у змаганнях УЄФА серед жінок

м. Київ

ЗМІСТ

Вступ		**7**
Частина I. Загальні положення		**7**
Стаття 1.	Сфера застосування	7
Стаття 2.	Мета та завдання Регламенту	7
Стаття 3.	Обов'язки Органу УЄФА з фінансового контролю клубів	8
Стаття 4.	Визначення термінів	8
Частина II. Система ліцензування клубів		**23**
Глава 1. Ліцензіар		**23**
Стаття 5.	Поняття та обов'язки	23
Стаття 6.	Відділ з питань атестації та ліцензування клубів	24
Стаття 7.	Директивні органи	24
Стаття 8.	Перелік санкцій	27
Стаття 9.	Сертифікація ліцензіара	27
Стаття 10.	Основний процес процедури ліцензування	27
Стаття 11.	Процедури оцінки	28
Стаття 12.	Рівні умови та конфіденційність	28
Стаття 13.	Політика надання винятків	28
Глава 2. Претендент на ліцензію та ліцензія		**28**
Стаття 14.	Визначення претендента на ліцензію і правило «двох років»	28
Стаття 15.	Загальні обов'язки претендента на ліцензію	29
Стаття 16.	Ліцензія	30
Стаття 17.	Спеціальний дозвіл	31
Глава 3. Критерії ліцензування клубів		**31**
Стаття 18.	Загальні положення	31
Розділ I. Спортивні критерії		**31**
Стаття 19.	Програма розвитку дівочого футболу	31
Стаття 20.	Дівочі команди клубу	33
Стаття 21.	Медичне забезпечення футболісток	33
Стаття 22.	Реєстрація футболісток	34
Стаття 23.	Контракт з професіональними футболістками	34
Стаття 24.	Оренда професіональних футболісток	34
Стаття 25.	Питання арбітражу футбольних матчів, Правила гри та антидопінгова програма	34
Розділ II. Критерії соціальної та екологічної стійкості		**34**
Стаття 26.	Стратегія соціальної та екологічної стійкості	34
Стаття 27.	Рівність та інклюзивність	35
Стаття 28.	Боротьба з дискримінацією	35
Стаття 29.	Захист та добробут юних футболісток	35
Стаття 30.	Футбол для всіх рівнів фізичних здібностей	35

Стаття 31.	Захист навколишнього середовища	35
Розділ III. Інфраструктурні критерії		**35**
Стаття 32.	Стадіон для проведення клубних змагань УЄФА	35
Стаття 33.	Тренувальні об’єкти – доступність	36
Стаття 34.	Тренувальні об’єкти – мінімальна інфраструктура	36
Розділ IV. Кадрово-адміністративні критерії		**37**
Стаття 35.	Головний офіс клубу	37
Стаття 36.	Керівник клубу	37
Стаття 37.	Працівник з фінансових питань	37
Стаття 38.	Фахівець із зв'язків з громадськістю та пресою (медіа)	37
Стаття 39.	Лікар спортивний	38
Стаття 40.	Фізичний терапевт	38
Стаття 41.	Головний спеціаліст з соціальної та екологічної стійкості	38
Стаття 42.	Головний тренер першої жіночої команди	39
Стаття 43.	Помічник (асистент) тренера першої жіночої команди	39
Стаття 44.	Тренер воротарів першої жіночої команди	40
Стаття 45.	Фахівець програми розвитку дівочого футболу	40
Стаття 46.	Тренери дівочих команд	41
Стаття 47.	Загальні положення щодо кваліфікації тренерів згідно Тренерської конвенції УЄФА	41
Стаття 48.	Письмові контракти	41
Стаття 49.	Постачальники послуг	42
Стаття 50.	Сумісництво посад	42
Стаття 51.	Організаційна структура	42
Стаття 52.	Заміщення вакантної посади впродовж сезону	42
Розділ V. Правові критерії		**43**
Стаття 53.	Заява щодо участі у клубних змаганнях УЄФА	43
Стаття 54.	Мінімальна правова інформація	44
Стаття 55.	Ідентичність, історія та спадщина претендента на ліцензію	45
Стаття 56.	Структура управління та власності групи	46
Стаття 57.	Кінцева контролююча сторона, кінцевий бенефіціар і сторона зі значним впливом	47
Стаття 58.	Письмова заява до ухвалення рішення з ліцензування	49
Розділ VI. Фінансові критерії		**49**
Стаття 59.	Організація (-ії), що звітує (-ють) та периметр звітності	49
Стаття 60.	Річна фінансова звітність	51

Стаття 61.	Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед іншими футбольними клубами	52
Стаття 62.	Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед працівниками	55
Стаття 63.	Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами	57
Стаття 64.	Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед УЄФА та ліцензіаром	58
Частина III. Прикінцеві положення		**59**
Стаття 65.	Офіційний текст та мова листування	59
Стаття 66.	Додатки	59
Стаття 67.	Аудити відповідності	59
Стаття 68.	Дисциплінарні процедури	59
Стаття 69.	Положення щодо впровадження	60
Стаття 70.	Виняткові та перехідні положення	60
Додаток A	Політика надання особливих умов A.1 Принцип A.2 Процедура	61
Додаток B	Делегування повноважень з ліцензування дочірній лізі B.1 Принцип	64
Додаток C	Інтеграція критеріїв ліцензування клубів УЄФА для клубних змагань УЄФА серед жінок в національні правила ліцензування клубів C.1 Принцип C.2 Процедура	66
Додаток D	Виняткове застосування системи ліцензування клубів D.1 Принцип	68
Додаток E	Визначення аудитора та процедур оцінки аудитора E.1 Принцип E.2 Процедури оцінки	70
Додаток F	Вимоги до розкриття інформації у фінансовій звітності F.1 Принцип F.2 Баланс F.3 Звіт про фінансові результати F.4 Звіт про рух грошових коштів F.5 Звіт про витрати на розвиток дівочого футболу	72

Додаток G Поняття простроченої кредиторської заборгованості 76
G.1 Принцип
Додаток H Процедури оцінки ліцензіара 78
H.1 Принцип
H.2 Оцінка звіту аудитора про фінансову звітність
H.3 Оцінка документації з ліцензування стосовно відсутності простроченої кредиторської заборгованості
H.4 Оцінка письмової заяви керівництва футбольного клубу перед прийняттям рішення про ліцензування

Вступ

Цей Регламент затверджений Виконкомом УАФ відповідно до положень Статуту УЄФА і, зокрема статей 7bis (4), 50 (1), 50 (1bis), відповідно до підпункту 4.2 пункту 4 статті 9, підпункту 4.7 пункту 4 статті 10, підпункту 2.10 пункту 2 статті 26 та статті 38 Статуту УАФ, набуває чинності з дати прийняття рішення відповідно до пункту 2 статті 28 Статуту УАФ.

Частина I. Загальні положення

Стаття 1. Сфера застосування

1. Цей Регламент застосовується у тих випадках, коли на нього є пряме посилання у відповідних регламентах, що регулюють клубні змагання УЄФА серед жінок.

2. Цей Регламент регулює права, обов'язки і відповідальність всіх сторін, що беруть участь у системі ліцензування клубів (Частина II), та визначає:

а) мінімальні вимоги, яким повинна відповідати УАФ, щоб бути ліцензіаром клубів афілійованих ліг, які визнаються УАФ і мінімальний перелік процедур, які повинен виконати ліцензіар при оцінюванні критеріїв ліцензування (Глава 1);

б) претендента (-ів) на ліцензію та ліцензію для участі у клубних змаганнях УЄФА серед жінок (Глава 2);

в) мінімальні вимоги щодо спортивних критеріїв, критеріїв соціальної та екологічної стійкості, інфраструктурних, кадрово-адміністративних, правових і фінансових критеріїв, яким повинен відповідати клуб, щоб отримати ліцензію для участі у клубних змаганнях УЄФА серед жінок (Глава 3).

Стаття 2. Мета та завдання Регламенту

1. Метою і завданням Регламенту є:

а) сприяти та постійно вдосконалювати стандарти футболу в Україні та Європі, а також надавати пріоритет навчанню й добробуту юних футболісток у кожному клубі;

б) сприяти розвитку жіночого футболу;

в) забезпечити належний рівень управління та організації діяльності клубу;

г) адаптувати спортивну інфраструктуру клубу таким чином, щоб забезпечити футболісток, тренерів, глядачів та представників медіа

придатними, добре обладнаними та безпечними для використання спорудами;

д) забезпечити чесність та справедливість умов проведення клубних змагань УЄФА;

е) сприяти захисту ідентичності, історії та спадщини кожного клубу;

є) заохочувати співпрацю між ліцензіаром та клубами, сприяти удосконаленню системи порівняльного аналізу показників клубів щодо даних з фінансових, спортивних, соціальної та екологічної стійкості, правових, кадрово-адміністративних, інфраструктурних критеріїв в Україні та Європі;

ж) сприяти соціальній та екологічній стійкості у футболі;

з) сприяти здоровим відносинам між клубами та вболівальниками, підвищення доступності футболу.

Стаття 3. Обов'язки Органу УЄФА з фінансового контролю клубів

1. Орган УЄФА з фінансового контролю клубів виконує свої обов'язки у відповідності до цього Регламенту та Процедурних правил, що регулюють діяльність Органу УЄФА з фінансового контролю клубів.

2. При виконанні своїх повноважень Орган УЄФА з фінансового контролю клубів забезпечує однакове ставлення до всіх ліцензіарів, претендентів на ліцензію та ліцензіатів, а також гарантує повну конфіденційних всієї наданої інформації.

Стаття 4. Визначення термінів

1. В цьому Регламенті терміни вживаються у такому значенні:

Агент/Посередник – фізична особа, яка отримала ліцензію ФІФА на надання послуг як футбольний агент.

Агентство – юридична особа, що створена, з метою ведення господарської діяльності, яка наймає, залучає, об'єднує одного або декілька агентів, та/або через яку агент або декілька агентів здійснюють агентську діяльність.

Амортизація – систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації).

Апеляційний комітет УАФ з ліцензування футбольних клубів – директивний орган другої інстанції в системі ліцензування.

Асоційована сторона – юридична особа, що не є дочірнім підприємством, не має частки в спільному підприємстві та в якій інвестор має значний вплив.

Аудитор – незалежна аудиторська фірма та/або незалежний аудитор, які діють відповідно до Міжнародного кодексу етики професійних бухгалтерів (включаючи міжнародні стандарти незалежності) та законодавства України.

Балансоутримувач – власник або юридична особа, яка за договором з власником утримує на балансі відповідне майно, а також веде бухгалтерську, статистичну та іншу передбачену законодавством звітність, здійснює розрахунки коштів, необхідних для своєчасного проведення капітального і поточного ремонтів та утримання, а також забезпечує управління цим майном і несе відповідальність за його експлуатацію згідно із чинним законодавством України.

Безпосередньо відносяться (пов'язані з) – це визначення застосовується у відношенні до певної діяльності та означає, що:

а) витрат можна було б уникнути, якщо б та певна діяльність не була здійснена; та

б) витрати можна визначити окремо без їхнього розподілу.

Витрати на придбання реєстрації футболісток – суми, сплачені або що підлягають сплаті, прямо пов'язані з реєстрацією футболісток, що складаються з:

а) фіксованої трансферної компенсації;

б) реалізованої умовної трансферної компенсації, умова для сплати якої настала протягом звітного періоду;

в) будь-які інші суми, сплачені або що підлягають сплаті іншій стороні (інший футбольний клуб, агент/посередник, або національна асоціація/ліга), що пов'язані з реєстрацією футболіста.

Витрати на персонал – всі форми винагороди, які виплачуються юридичною особою в обмін на послуги, що надаються працівниками, а також винагороди за припинення співробітництва, включаючи директорів, менеджмент та інших осіб, задіяних в управлінні.

Відділ з питань атестації та ліцензування клубів – структурний підрозділ УАФ, що виконує роль адміністративного органу в системі ліцензування футбольних клубів.

Група – материнська компанія та всі її дочірні підприємства. Материнською компанією є юридична особа, яка має одну або більше дочірні компанії. Дочірня компанія це юридична особа, включаючи підприємство без статусу юридичної особи, яка контролюється іншою юридичною особою (материнською).

Дивіденди – частина чистого прибутку, розподілена між учасниками (власниками) відповідно до частки їх участі у власному капіталі підприємства.

Додаткова інформація – фінансова інформація, яка повинна надаватися ліцензіару додатково до фінансової звітності, якщо мінімальні вимоги до надання інформації або обліку не будуть дотримуватися.

		Додаткова інформація повинна бути підготовлена на основі даних бухгалтерського обліку та облікової політики та не суперечити фінансовій звітності. Фінансова інформація повинна бути отримана з джерел, що відповідають тим, які використовувалися при підготовці річної фінансової звітності. У відповідних випадках дані, що повідомляються додатково, повинні відповідати аналогічним даним в фінансовій звітності.
Залучена сторона	–	будь-яка фізична або юридична особа, що бере участь у процесі ліцензування клубу, включаючи адміністрацію УЄФА, ОФКК, УАФ, претендента на ліцензію/ліцензіата або іншу фізичну особу, що діє від їх імені.
Захист від кредиторів	–	процедури, що відповідають законодавству або іншим нормативним актам, цілі яких захистити юридичну особу від кредиторів, врятувати неплатоспроможну юридичну особу і дозволити їй продовжувати свою діяльність як безперервно діючій юридичній особі. Цей процес включає (добровільну) ліквідацію або зовнішнє управління, а також інші види проваджень у справах неплатоспроможності, які можуть призвести до досягнення згоди з кредиторами або банкрутства.
Звітний період	–	фінансовий звітний період, який закінчується у звітну дату річної фінансової звітності юридичної особи, що звітує.
Звітна дата річного бухгалтерського звіту	–	дата, коли закінчується звітний період для річної фінансової звітності.

Значна зміна – подія вважається матеріальною щодо раніше наданої документації ліцензіару і що вимагає іншого представлення і якщо вона відбулась до подачі документації.

Значний вплив – повноваження брати участь в фінансовій, операційній або спортивній політиці юридичної особи, але не в контролі або спільному контролі юридичної особи, шляхом частки власності, прав голосу, засновницьких (статутних) документів, угоди або іншим чином.

Прикладами значного впливу є:

а) сторона, яка прямо або опосередковано володіє від 20% до 50% частки власності або голосів;

б) сторона, яка має можливість призначати або звільняти більшість членів, відповідальних за управління юридичною особою (наприклад будь-які адміністративні, управлінські або керівні органи юридичної особи);

в) сторона, яка є міноритарним акціонером або членом юридичної особи та одноосібно, відповідно до угоди з іншими акціонерами або членами юридичної особи або будь-яким іншим чином, має можливість здійснювати будь-який значний вплив (включаючи передбачене пунктами а) та б);

г) сторона, яка подає в одному звітному періоді або одноосібно або у сукупності з сторонами тієї самої кінцевої контролюючої сторони або органу (за винятком УЄФА, УАФ) суму, еквівалентну 30% сукупних

доходів юридичної особи за той самий період.

Знецінення основних засобів – збиток від знецінення, тобто сума, на яку балансова вартість матеріального активу перевищує його вартість відшкодування, тобто є вищою за дві величини: справедливу вартість активу за вирахуванням витрат на продаж та вартість використання.

ІТ-Ліцензування – це ІТ-система Відділу з питань атестації та ліцензування клубів розроблена з метою надання інформації залученим сторонам, зокрема футбольним клубам, подачі документації претендентами на ліцензію з критеріїв ліцензування, а також клубного моніторингу УАФ (fcl.uaf.ua).

Кінцевий бенефіціарний власник – будь-яка фізична особа, яка незалежно від формального володіння здійснює вирішальний вплив (контроль) над діяльністю юридичної особи та/або від імені якої проводиться фінансова операція.

Кінцева контролююча сторона – фізична або юридична особа, яка має, прямо або опосередковано, кінцевий контроль за юридичною особою.

Ключовий управлінський персонал – особи, які мають повноваження та несуть відповідальність за планування, керівництво і контроль діяльності юридичної особи, прямо або опосередковано, враховуючи, але не обмежуючись, будь-яким директором такої юридичної особи.

Комітет УАФ з атестації футбольних клубів – директивний орган першої інстанції в системі ліцензування.

Контроль – повноваження управляти фінансовою, операційною та спортивною політикою юридичної особи так, щоб отримувати вигоду від її діяльності. Контроль може бути отриманий часткою власності,

правом голосу, статутними документами (статутом), угодою або іншим чином.

Приклади контролю включають сторону, яка:

а) володіє більшістю прав голосу акціонерів або членів;

б) має право призначати або звільняти більшість членів, відповідальних за управління юридичною особою (будь-які адміністративні, керівні або контролюючі органи юридичної особи);

в) є міноритарним акціонером або членом юридичної особи та одноосібно, відповідно до угоди з іншими акціонерами або членами юридичної особи, або будь-яким іншим чином, має здатність здійснювати контроль (включаючи визначення відповідно до пунктів (а) або (б)).

Критерії ліцензування клубів – вимоги, що поділені на 6 категорій (спортивні, соціальної та екологічної стійкості, інфраструктурні, кадрово-адміністративні, правові та фінансові), які повинні бути виконані претендентом на ліцензію, для її отримання.

Ліцензіар – УАФ, яка здійснює управління системою ліцензування клубів та видає ліцензію та виконує завдання в процесі клубного контролю.

Ліцензіат – претендент на ліцензію, якому ліцензіаром було надано ліцензію.

Ліцензія – сертифікат, який видається УАФ, що підтверджує виконання мінімальних вимог претендентом на ліцензію в

процесі отримання допуску до клубних змагань УЄФА.

Ліцензований сезон – сезон УЄФА, на який претендент на ліцензію подає заяву на отримання ліцензії. Він починається на наступний день після граничного терміну для подачі списку рішень з ліцензування УАФ до УЄФА та продовжується до того ж граничного терміну наступного року.

Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) – стандарти і роз'яснення, які прийняті Радою з міжнародних стандартів фінансової звітності (IASB), що включають:

а) міжнародні стандарти фінансової звітності;

б) міжнародні стандарти бухгалтерського обліку; та

в) роз'яснення Комітету з інтерпретації міжнародних стандартів фінансової звітності (IFRIC) або колишнім Постійним комітетом з інтерпретацій (SIC).

МССП 4400 – міжнародні стандарти про супутні послуги 4400 (переглянуті), завдання щодо виконання узгоджених процедур.

Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку – нормативно-правовий акт, яким визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності підприємствами (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності та національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі), розроблений на основі міжнародних стандартів фінансової звітності і законодавства Європейського Союзу у сфері бухгалтерського обліку та

затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

Основні засоби – матеріальні активи, які утримуються для використання у виробництві або постачанні товарів або послуг, для надання в оренду або адміністративних цілей на постійній основі в діяльності юридичної особи.

ОФКК – Орган УЄФА з фінансового контролю клубів.

Пов'язані сторони – це фізична або юридична особа або органи влади, що пов'язані з юридичною особою, що готує фінансову звітність («юридична особа, що звітує»). При визначенні того, чи є сторони пов'язаними, основну увагу слід приділяти суті відносин між ними, а не тільки їх правовій формі, зокрема:

а) фізична особа або близький родич цієї особи пов'язані з юридичною особою, що звітує, якщо ця особа:

і. здійснює контроль або спільний контроль над юридичною особою, що звітує;

іі. має значний вплив на юридичною особою, що звітує; або

ііі. входить до складу ключового управлінського персоналу юридичної особи, що звітує, або материнської компанії юридичної особи, що звітує.

б) юридична особа пов'язана з юридичною особою, що звітує, якщо має місце будь-яка з наступних умов:

і. ця юридична особа і юридична особа, що звітує, є

членами однієї і тієї ж групи (що означає, що кожне головне підприємство, дочірнє підприємство і сестринське підприємство пов’язані один з одним);

ii. ця юридична особа і юридична особа, що звітує, контролюється, спільно контролюється, або під значним впливом тієї ж сторони;

iii. одна з юридичних осіб є асоційованою компанією або спільним підприємством окремої юридичної особи (або асоційованою компанією або спільним підприємством будь-якого члена групи, в яку входить інша юридична особа);

iv. одна юридична особа, що має значний вплив на іншу юридична особа;

v. обидві юридичні особи є спільними підприємствами однієї і тієї ж третьої особи;

vi. одна з юридичних осіб є спільним підприємством третьої юридичної особи, а інша юридична особа є асоційованою компанією цієї третьої юридичної особи;

vii. юридична особа, що забезпечує програму виплат по завершенню трудової діяльності працівників юридичні особи, що звітує, або юридичної особи, яка пов’язана з юридичною особою, що звітує. Якщо юридична особа, що звітує, самостійно забезпечує таку програму, здійснюючи виплати

працедавцям, які також пов'язані з юридичною особою, що звітує;

viii. ця юридична особа контролюється особою, вказаною в пункті a), або знаходиться під спільним контролем за участю такої особи;

ix. особа, вказана в пункті a)(i), має значний вплив на цю юридичну особу або є членом ключового управлінського персоналу юридичної особи (або материнської компанії цієї юридичної особи);

x. юридична особа, або будь-який член групи, який є його частиною, надає послуги ключового управлінського персоналу юридичної особи, що звітує або материнській компанії юридичної особи, що звітує.

Подія або умова великої економічної важливості – подія або умова, яка вважається суттєвою для фінансової звітності юридичної особи, що звітує та могла б вимагати іншого (модифікованого) відображення результатів операцій, фінансової ситуації та чистих активів юридичної особи, що звітує, якщо вона відбувається протягом попереднього звітного періоду або проміжного періоду.

Прибуток/збиток від вибуття основних засобів – прибуток або збиток розраховується як різниця між чистими надходженнями від вибуття, за наявності, та балансовою вартістю (відповідно до бухгалтерського балансу) основних засобів на дату вибуття.

Процедури зовнішнього управління – добровільний або примусовий процес, який може бути використаний як альтернатива ліквідації юридичної особи, часто відомий як введення

		зовнішнього управління. Повсякденне управління діяльністю юридичної особи може здійснюватися керуючим від імені кредиторів.
Регламент УАФ з ліцензування клубів на право участі у змаганнях УЄФА серед жінок	–	документ, обов'язковий до виконання клубами, які подають заяву на отримання ліцензії, який визначає систему ліцензування футбольних клубів та систему контролю ліцензіатів, що беруть участь у клубних змаганнях УЄФА.
Реєстрація футболісток	–	реєстрація футболісток має значення, викладене в Регламенті ФІФА зі статусу і трансферу футболістів та Регламенті УАФ зі статусу і трансферу футболістів.
Спільний контроль	–	договірне узгодження розподілу контролю над економічною діяльністю, яке виникає тільки коли стратегічні фінансові та операційні рішення щодо діяльності вимагають одноголосного узгодження сторін, що розподіляють контроль (спільного підприємства).
Спільне підприємство	–	модель економічної співпраці двох або більшу суб'єктів, спрямована на досягнення спільних цілей. Може полягати, зокрема, у створенні юридичної особи, яка підлягає спільному контролю, укладенні договору про спільну діяльність (договору простого товариства).
Список рішень з ліцензування	–	список, що подається УАФ до УЄФА та містить дані про претендентів на ліцензію, які пройшли процедуру ліцензування і отримали ліцензію або відмову у видачі ліцензії від директивних органів УАФ в форматі, встановленому та повідомленому УЄФА.
Стадіон	–	споруда, на якій проводяться матчі, що містить усі приміщення (зокрема ті, для доступу до яких потрібна акредитаційна

		картка), споруди в межах огорожі зовнішнього периметру і (в дні матчів і в будь-який день, коли на стадіоні відбувається будь-яке офіційне тренування команд) повітряний простір над спорудою. Споруда включає також всі території паркування, зони VIP/VVIP і гостинності, зони для представників засобів масової інформації, концесійні зони, комерційні рекламні зони, будівлі, ігрове поле, територію навколо поля, трансляційну студію, медіа-центр стадіону, трибуни та простір під трибунами.
Стандарт якості ліцензування клубів УЄФА	–	документ, що визначає мінімальні вимоги, яким мають відповідати ліцензіари, щоб забезпечувати належне управління системою ліцензування клубів.
Сторона	–	фізична чи юридична особа або уряд.
Суттєвість	–	опущення або перекручування фактів або інформації є суттєвими, якщо вони (окремо або у сукупності) могли вплинути на прийняття рішення користувачами на основі інформації, наданої клубом. Суттєвість залежить від масштабів та характеру опущення або перекручування фактів з урахуванням супутніх обставин або контексту. Масштаб та характер питання чи інформації, або поєднання обох цих аспектів можуть бути визначальним фактором.
Тренувальні об'єкти	–	місця в яких на постійній основі зареєстровані футболістки клубу проводять тренування або в яких здійснюється діяльність з розвитку жіночого/дівочого футболу.
УАФ	–	Громадська спілка «Українська асоціація футболу».

Узгоджені процедури – процедури, які були узгоджені аудитором та стороною, що його залучає та, за необхідності, іншими сторонами.

УЄФА – Союз європейських футбольних асоціацій (Union Européenne de Football Association, UEFA).

Уряд – орган виконавчої влади, який включає державні агентства, урядові департаменти, урядові підприємства та схожі органи, будь-то місцеві або національні.

Філія – відокремлений підрозділ претендента на ліцензію/ліцензіата, що розташований поза його місцезнаходженням та здійснює всі або частину його функцій.

ФІФА – Міжнародна федерація футбольних асоціації (Fédération Internationale de Football Association, FIFA).

Чистий борг – сукупність наступних залишків:

- банківські овердрафти, банківські та інші кредити, кредиторська заборгованість перед юридичними особами та іншими пов'язаними сторонами за вирахуванням грошових коштів та їх еквівалентів;
- чистий трансферний баланс, тобто різниця дебіторської заборгованості від трансферів футболісток та кредиторська заборгованість від трансферів футболісток; та
- кредиторська заборгованість перед соціальними фондами/податковими органами (довгострокова).

Чистий результат – сукупність всіх статей доходів за вирахуванням витрат в періоді, прибуток або збиток.

Футболіст – професіонал	–	визначення цього терміну передбачено Регламентом УАФ зі статусу і трансферу футболістів та/або Регламентом ФІФА зі статусу і трансферу футболістів.
Юридична особа (-и), що звітує	–	зареєстрований член та/або футбольна організація або група суб'єктів, що включені у периметр звітності та які повинні надавати ліцензіару інформацію з метою ліцензування клубу.
CAS	–	Спортивний арбітражний суд в місті Лозанна (Court of Arbitration for Sport).

Примітка: усі визначення термінів та формулювання цього Регламенту однаково відносяться до чоловічої та жіночої статі як в однині, так і в множині.

Частина II. Система ліцензування клубів

Глава 1. Ліцензіар

Стаття 5. Поняття та обов’язки

1. Ліцензіаром в контексті цього Регламенту є УАФ, яка здійснює управління системою ліцензування клубів.

2. УАФ несе повну відповідальність перед УЄФА за належне застосування системи ліцензування клубів.

3. УАФ повинна забезпечити, щоб всі обов'язкові положення, сформульовані в частині II Регламенту УЄФА з ліцензування клубів для клубних змагань УЄФА серед жінок, були включені до Регламенту УАФ з ліцензування клубів на право участі у змаганнях УЄФА серед жінок, які повинні бути надані однією з офіційних мов УЄФА в адміністрацію УЄФА для перевірки в порядку, передбаченому Додатком С Регламенту УЄФА з ліцензування клубів для клубних змагань УЄФА серед жінок.

4. Ліцензіар затвердив у системі ліцензування:

а) Відділ з питань атестації та ліцензування клубів відповідно до статті 6 цього Регламенту і статті 38 Статуту УАФ;

б) Комітет УАФ з атестації футбольних клубів – директивний орган першої інстанції відповідно до статті 7 цього Регламенту і статті 38 Статуту УАФ;

в) Апеляційний комітет УАФ з атестації футбольних клубів – директивний орган другої інстанції відповідно до статті 7 цього Регламенту і статті 38 Статуту УАФ:

г) перелік санкцій згідно зі статтею 8 цього Регламенту;

д) основний процес процедури ліцензування відповідно до статті 10 цього Регламенту.

5. Ліцензіар бере на себе такі зобов’язання:

а) оцінювати чи є документація, яку надано претендентами на ліцензію, прийнятною та визначати процедури оцінки відповідно до статті 11 цього Регламенту;

б) забезпечити рівні умови для всіх претендентів на ліцензію і гарантувати їм повну конфіденційність всієї інформації, наданої в процесі ліцензування, відповідно до статті 12 цього Регламенту;

в) приймати рішення про те, чи було дотримано претендентами на ліцензію вимоги кожного критерію відповідно до цього Регламенту і

визначати, яка додаткова інформація (за необхідності) потрібна для видачі ліцензії.

Стаття 6. Відділ з питань атестації та ліцензування клубів

1. Функції адміністративного органу в системі ліцензування покладені на Відділ з питань атестації та ліцензування клубів.

2. Ліцензіар призначає менеджера (керівника) з ліцензування, керівника Відділу з питань атестації та ліцензування клубів.

3. До завдань Відділу з питань атестації та ліцензування клубів відносяться наступні питання:

а) підготовка, впровадження та пропозиції щодо подальшого розвитку системи ліцензування клубів;

б) забезпечення директивних органів адміністративною підтримкою;

в) підтримка, консультування і контроль ліцензіатів впродовж сезону на який надано ліцензію;

г) інформування УЄФА про будь-яку подію, яка сталася після прийняття рішення про видачу ліцензії клубу, якщо внаслідок цієї події виникають значні зміни у змісті інформації, що раніше була отримана ліцензіаром, включаючи зміну організаційно-правової форми та/або структури управління та власності (включаючи зміну у власності) та/або ідентичності;

д) виконання функцій контактної особи для обміну досвідом з відділами ліцензування інших асоціацій-членів УЄФА, а також з УЄФА.

4. Щонайменше один працівник Відділу з питань атестації та ліцензування клубів або зовнішній фінансовий експерт повинен мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України.

5. Особи, які залучені до системи ліцензування клубів та виконують свої безпосередні функції згідно з вимогами цього Регламенту, повинні дотримуватися принципу незалежності та утримуватися від дій у випадку наявності будь-якого конфлікту інтересів.

Стаття 7. Директивні органи

1. Директивні органи відповідно до статті 38 Статуту УАФ складаються з органу першої інстанції – Комітету УАФ з атестації футбольних клубів і органу другої інстанції – Апеляційного комітету УАФ з атестації футбольних клубів. Вказані органи є незалежними один від одного.

2. Орган першої інстанції ухвалює рішення про видачу або відмову у видачі ліцензії претенденту на підставі документів, що надані у встановлені ліцензіаром терміни, а також про відкликання ліцензії.

3. Орган другої інстанції ухвалює рішення щодо апеляцій, поданих у письмовому вигляді, і приймає остаточне рішення відносно видачі, відмови у видачі або відкликанні ліцензії.

4. Апеляції подаються лише:

а) претендентом на ліцензію, якому було відмовлено у видачі ліцензії органом першої інстанції;

б) ліцензіатом, ліцензію якого було відкликано органом першої інстанції;

в) керівником Відділу з питань атестації та ліцензування клубів (менеджер з ліцензування).

5. Апеляційний орган ухвалює своє рішення тільки на підставі рішення органу першої інстанції та всіх доказів, що надані апелянтом разом з апеляційною скаргою у встановлені терміни.

6. Члени директивних органів відповідно до пункту 2 статті 36 Статуту УАФ обираються Виконавчим комітетом УАФ на строк, передбачений Положенням про Комітет УАФ з атестації футбольних клубів, затвердженого Виконкомом УАФ. Члени відповідного органу мають бути повторно обрані або заміщені після завершення строку повноважень. Вони зобов’язані:

а) діяти неупереджено під час виконання своїх обов’язків;

б) утримуватися від голосування, якщо існують будь-які сумніви щодо їх незалежності від претендента на ліцензію або у разі виникнення конфлікту інтересів. Незалежність будь-якого члена директивного органу не може бути гарантована у випадку, якщо він або будь-який член його сім’ї (інший з подружжя, діти, батьки, рідні брати або сестри тощо) є членом, акціонером, партнером у бізнесі, спонсором, консультантом або пов’язані із діяльністю претендента на ліцензію в будь-який інший спосіб;

в) не очолювати Відділ з питань атестації та ліцензування клубів (менеджер з ліцензування);

г) не входити одночасно у створений відповідно до Статуту УАФ орган футбольного правосуддя;

д) не входити одночасно до виконавчого органу УАФ;

е) не бути одночасно працівником афілійованого клубу;

є) директивні органи повинні мати у своєму складі хоча б одного кваліфікованого юриста і одного кваліфікованого фінансового експерта, які мають диплом про вищу освіту відповідної галузі знань згідно законодавства України.

7. Присутність на засіданнях 5 (п’яти) членів директивного органу першої інстанції, 3 (трьох) членів директивного органу другої інстанції складає кворум. У разі рівного розподілу голосів, голова директивного органу має право вирішального голосу.

8. Директивні органи функціонують відповідно до Процедурного регламенту УАФ з ліцензування футбольних клубів, затвердженого ліцензіаром який визначає, зокрема:

а) граничні терміни (наприклад, граничний термін подання документів тощо);

б) захист принципу забезпечення рівних умов;

в) можливість представництва інтересів (наприклад, юридичне представництво тощо);

г) захист права бути почутим (наприклад, під час зборів, засідань, слухань тощо);

д) дотримання офіційної мови (у певних випадках);

е) терміни подання запиту (наприклад, щодо розрахунку, відповідності вимогам, призупинення або поновлення процедури тощо);

є) терміни для подання апеляції;

ж) результат апеляції;

з) необхідний тип або вид документів, що підтверджують обставини, події, факти;

и) обов’язок доказування (наприклад, докази своєї відповідності повинен надавати претендент на ліцензію);

і) формат видачі (наприклад, у письмовій формі з аргументацією або без, тощо);

ї) підстави для оскарження;

й) зміст та форма клопотання;

к) порядок розгляду (слухань);

л) встановлення вартості процедури (грошовий внесок).

Стаття 8. Перелік санкцій

1. З метою гарантування належного виконання процесу оцінки, ліцензіар повинен:

а) діяти згідно з розробленими Дисциплінарними правилами УАФ, які визначають перелік санкцій за невиконання критеріїв у системі ліцензування футбольних клубів згідно пункту 2 статті 18 цього Регламенту, що може передбачати такі дисциплінарні покарання: попередження, обов'язковий грошовий внесок, зобов'язання надати певні документи або виконати дії або умови у встановлений термін тощо;

б) дотримуватися порядку застосування санкцій, передбачених Дисциплінарними правилами УАФ у зв'язку з порушенням вимог ліцензування.

Стаття 9. Сертифікація ліцензіара

1. Ліцензіар повинен бути сертифікований згідно Стандарту якості ліцензування клубів УЄФА на щорічній основі незалежним органом, призначеним УЄФА.

Стаття 10. Основний процес процедури ліцензування

1. Ліцензіар визначає основний процес процедури ліцензування для перевірки дотримання критеріїв ліцензування, а також для здійснення управління процесом видачі ліцензії.

2. Основний процес процедури ліцензування починається у термін, визначений ліцензіаром, та закінчується поданням до адміністрації УЄФА списку рішень з ліцензування.

3. Обов'язковими етапами основного процесу процедури ліцензування є:

а) надання ліцензіару претендентом на ліцензію заяви на проходження процедури ліцензування в процесі отримання допуску до клубних змагань УЄФА, згідно форми встановленої ліцензіаром;

б) забезпечення претендента на ліцензію нормативними документами з ліцензування;

в) надання ліцензіару документів на отримання ліцензії;

г) оцінка документації Відділом з питань атестації та ліцензування клубів;

д) надання письмової заяви ліцензіару про наявність або відсутність умов (подій) великої економічної важливості, що відбулися до ухвалення рішення з ліцензування;

е) оцінка та прийняття рішення директивними органами;

є) надання кожного рішення з ліцензування до УЄФА та адміністрації УАФ упродовж семи днів з дати остаточного рішення.

4. Строки обов'язкових етапів процесу повинні бути чітко визначені та повідомлені ліцензіаром відповідним клубам до початку основного процесу процедури ліцензування.

5. Претендент на ліцензію має право відкликати заяву на проходження процедури ліцензування в процесі отримання допуску до клубних змагань УЄФА, у випадку якщо вище керівництво клубу не ставить за мету брати участь у відповідних змаганнях, що передують ліцензованому сезону. У разі відкликання заяви процедура ліцензування припиняється.

Стаття 11. Процедури оцінки

1. Ліцензіар визначає процедури оцінки, за винятком тих, що використовуються для перевірки відповідності визначеним критеріям, щодо яких застосовуються особливі процедури оцінки, викладені у Додатку Н.

Стаття 12. Рівні умови та конфіденційність

1. Ліцензіар гарантує рівні умови щодо всіх претендентів на ліцензію під час проходження основного процесу процедури ліцензування.

2. Ліцензіар гарантує претендентам на ліцензію повну конфіденційність щодо будь-якої інформації, яка буде надана під час проходження процедури ліцензування. Кожна особа, яка залучена до системи ліцензування або призначена ліцензіаром, повинна заздалегідь, до початку виконання своїх обов'язків, підписати згоду про конфіденційність.

Стаття 13. Політика надання винятків

1. Тільки УЄФА може надавати винятки відповідно до статті 13 та Додатку А Регламенту УЄФА з ліцензування клубів для клубних змагань УЄФА серед жінок.

Глава 2. Претендент на ліцензію та ліцензія

Стаття 14. Визначення претендента на ліцензію і правило «двох років»

1. Претендентом на ліцензію може бути тільки футбольний клуб (юридична особа, створена відповідно до законодавства України), який несе повну відповідальність за першу жіночу команду клубу, що бере участь у національних та міжнародних змаганнях під егідою УАФ/УЄФА, і який є зареєстрованим членом регіональної асоціації футболу та/або

афілійованої ліги (за наявності), які визнаються УАФ (далі – «зареєстрований член»).

2. На початок ліцензованого сезону, членство повинно тривати щонайменше два послідовні сезони. Крім того, перша жіноча команда претендента на ліцензію має брати участь в офіційних змаганнях під егідою УАФ щонайменше два послідовні сезони (далі – «правило двох років»).

3. Будь-які зміни організаційно-правової форми, структури управління та власності (включаючи злиття з іншою юридичною особою або передачу прав та обов'язків щодо футбольної діяльності іншій юридичній особі) або ідентичності (зокрема зміна адреси головного офісу, державної реєстрації, найменування або назви клубу, герба або логотипа, кольорів) претендента на ліцензію/ліцензіата повинні бути повідомлені УАФ та УЄФА до початку процесу ліцензування.

4. Будь-які зміни організаційно-правової форми або структури управління та власності (включаючи злиття з іншою юридичною особою або передачу прав та обов'язків щодо футбольної діяльності іншій юридичній особі) або ідентичності (зокрема зміна адреси головного офісу, державної реєстрації, найменування або назви клубу, герба або логотипа, кольорів) претендента на ліцензію/ліцензіата, що відбулися протягом двох сезонів, що передують початку ліцензованого сезону, які впливають на цілісність змагань, історію та спадщину клубу, полегшують кваліфікацію претендента на ліцензію/ліцензіата за спортивним показником або отримання ліцензії, вважаються припиненням членства в контексті цього Регламенту.

5. Тільки ОФКК може надавати претенденту на ліцензію винятки стосовно вищезазначеного правила «двох років» відповідно до Додатку А Регламенту УЄФА з ліцензування клубів для клубних змагань УЄФА серед жінок.

Стаття 15. Загальні обов'язки претендента на ліцензію

1. Претендент на ліцензію повинен надати ліцензіару у встановлені граничні терміни:

а) документи, що підтверджують виконання критеріїв ліцензування, відповідно до вимог цього Регламенту;

б) додаткову інформацію чи документи, якщо це необхідно для прийняття рішень ліцензіаром.

2. Надана ліцензіару документація обов'язково повинна містити інформацію про юридичну особу (-и), що звітує, стосовно якої має бути надана інформація з критеріїв соціальної та екологічної стійкості,

спортивних, правових, інфраструктурних, кадрово-адміністративних та фінансових критеріїв.

3. Документація з критеріїв соціальної та екологічної стійкості, правових, спортивних, інфраструктурних, кадрово – адміністративних, а також фінансових критеріїв претендента на ліцензію повинна обов'язково завантажуватися в електронному вигляді через систему ІТ-Ліцензування УАФ.

4. Претендент на ліцензію повинен надати документацію з критеріїв ліцензування в паперовому вигляді, якщо відповідний письмовий запит буде здійснено ліцензіаром.

5. У разі виникнення події, що відбулася після подачі документації з ліцензування та являє собою значну зміну щодо раніше наданої інформації (включаючи зміну організаційно-правової форми, структури управління та власності, частки власності або ідентичності претендента на ліцензію), претендент на ліцензію невідкладно повідомляє про це ліцензіара в письмовій формі.

6. Повідомляти ліцензіара про наявність кримінальних проваджень, рішень суду про заборону займатися певною діяльністю, а також санкції або заборони, накладені органами здійснення футбольного правосуддя на національному/міжнародному рівнях щодо кінцевого бенефіціарного власника (власників) клубу.

Стаття 16. Ліцензія

1. Клуб, який здобув право брати участь у клубних змаганнях УЄФА серед жінок на підставі спортивних результатів, повинен отримати ліцензію УЄФА, видану УАФ, відповідно до вимог цього Регламенту, за виключенням застосування обставин згідно статті 17 цього Регламенту.

2. Строк дії ліцензії закінчується без попереднього повідомлення після завершення сезону, на який вона була видана.

3. Ліцензія не підлягає передачі третім сторонам та будь-яким юридичним особам, які не подавали заяву на проходження процедури ліцензування та не пройшли її, окрім винятків, передбачених статтею 14 цього Регламенту.

4. Ліцензія може бути відкликана директивними органами ліцензіара, якщо:

а) умова, яка є обов'язковою для видачі ліцензії не виконується;

б) ліцензіат порушив власне зобов'язання, яке передбачено цим Регламентом.

5. У разі виникнення ситуації щодо можливого відкликання ліцензії, УАФ невідкладно інформує про це УЄФА.

Стаття 17. Спеціальний дозвіл

1. Якщо клуб здобув право брати участь у клубних змаганьУЄФА на підставі спортивних результатів, але не проходив процес ліцензування або проходив процес ліцензування, вимоги якого були нижчими і не відповідали процесу, що застосовується для клубів найвищого дивізіону, щоб брати участь у клубних змаганнях УЄФА, оскільки такий клуб не є учасником змагань найвищого дивізіону, то ліцензіар може від імені клубу подати запит до УЄФА щодо надзвичайного застосування системи ліцензування клубів відповідно до Додатку D цього Регламенту.

2. На підставі такого надзвичайного застосування УЄФА може надати клубу спеціальний дозвіл для допуску до відповідного клубного змагання УЄФА згідно з відповідним регламентом клубних змагань УЄФА. Таке надзвичайне застосування допускається лише по відношенню до конкретного клубу та на конкретний сезон.

Глава 3. Критерії ліцензування клубів

Стаття 18. Загальні положення

1. З метою отримання ліцензії УЄФА на право участі в клубних змаганнях УЄФА, клуб повинен виконати визначені цією главою критерії, за виключенням критеріїв вказаних у пункті 2 цієї статті.

2. Невиконання критеріїв, визначених в пункті 2 та пункті 3 статті 21, статтях 24-31, статті 34, пункті 1 статті 35, статті 38, статті 41, статті 44, статті 45, пункті 4 статті 46, статтях 48-52 не призводить до відмови у видачі ліцензії УЄФА, а до клубу можуть бути застосовані санкції, відповідно до Дисциплінарних правил УАФ.

3. Якщо перша жіноча команда належить до структури чоловічого клубу, то вимоги критеріїв ліцензування вважатимуться виконаними, якщо документи претендента на ліцензію відповідатимуть Главі 3 цього Регламенту.

Розділ I. Спортивні критерії

Стаття 19. Програма розвитку дівочого футболу

1. Претендент на ліцензію повинен мати у письмовому вигляді програму розвитку дівочого футболу, оформлену належним чином, яка погоджена ліцензіаром. Ліцензіар повинен провести перевірку затвердженої клубом програми розвитку дівочого футболу, в тому числі оцінити її якість.

2. Програма розвитку дівочого футболу повинна містити, зокрема, такі положення:

а) популяризація жіночого футболу;

б) завдання, заходи та основні принципи розвитку дівочого футболу;

в) організаційна структура сектору дівочого футболу (організаційна схема, залучені органи, взаємовідносини з претендентом на ліцензію, дівочі команди тощо);

г) персонал (штатний розпис; кваліфікація тренерського складу – вища освіта, наявність тренерської ліцензії відповідної категорії; відомості про технічний, медичний, адміністративний та інший персонал із зазначенням необхідного мінімального рівня кваліфікації тощо);

д) інфраструктура, яка використовується для потреб дівочого футболу (спортивні споруди та приміщення для проведення теоретичних занять, навчально-тренувальних занять та змагань, в тому числі, за можливістю, наявність умов для здійснення заходів реабілітаційного та відновлювального призначення);

е) фінансові ресурси (бюджет доходів та витрат ДЮСЗ, обсяг фінансування ДЮСЗ претендентом на ліцензію);

є) програми навчання футболу для різних вікових груп (ігрова майстерність, технічна, тактична й фізична підготовка);

ж) освітні ініціативи щодо правил гри, морально-етичного виховання, чесністю, політики щодо боротьби з допінгом, расизмом та іншими проявами дискримінаційної поведінки;

з) медичне забезпечення футболісток дівочих команд (включаючи проведення регулярних медичних обстежень впродовж сезону та ведення медичних книжок);

и) процедура аналізу та зворотного зв'язку для оцінки відповідності результатів і досягнення поставлених цілей;

і) строк дії програми (не менше трьох років та не більше семи років);

ї) фінансовий звіт про витрати на розвиток дівочого футболу за звітний період (Додаток F.5) згідно даних бухгалтерського обліку.

3. Претендент на ліцензію зобов’язаний додатково гарантувати, що:

а) кожна футболістка дівочої команди, яка залучена до програми розвитку дівочого футболу, може продовжувати обов'язкове шкільне навчання відповідно до чинного законодавства України;

б) жодна футболістка дівочої команди, яка залучена до програми розвитку дівочого футболу, не має перешкод для продовження своєї освіти, не пов'язаної з футболом (профільної середньої та вищої).

Стаття 20. Дівочі команди

1. Претендент на ліцензію повинен мати, щонайменше, дві дівочі команди вікових груп від 12 до 21 року у складі своєї юридичної особи або філії клубу, та/або у складі окремої юридичної особи, що включена до структури управління та власності групи, та/або у складі ДЮСЗ з яким клуб має письмовий договір про співпрацю.

2. Дівочі команди клубу вікових груп згідно пункту 1 повинні брати участь в офіційних змаганнях або програмах, які затверджуються УАФ та/або асоційованим членом УАФ на регіональному рівні.

3. Претендент на ліцензію зобов'язаний підтвердити наявність співпраці з дитячо-юнацьким спортивним закладом, надавши такі документи:

а) наказ про створення та положення про діяльність, якщо ДЮСЗ є структурним підрозділом або філією клубу; або

б) письмовий договір про співпрацю із власником ДЮСЗ та статут ДЮСЗ, якщо клуб співпрацює з ДЮСЗ на договірних засадах.

4. Співпраця у сфері дівочого футболу не повинна створювати ситуацію паралельної (одночасної) співпраці ДЮСЗ з кількома претендентами на ліцензію.

5. Договір про співпрацю між претендентом на ліцензію та ДЮСЗ повинен діяти щонайменше впродовж сезону, на який клубом отримано ліцензію. Такий договір має визначати фінансові, матеріальні та інші умови, спрямовані на розвиток дівочого футболу.

Стаття 21. Медичне забезпечення футболісток

1. Претендент на ліцензію повинен гарантувати і забезпечити проходження щорічного поглибленого медичного обстеження, включаючи спеціальне кардіологічне обстеження (стандартну 12-канальну ЕКГ, ЕКГ з навантаженням та ехокардіографію), лабораторне та інші обстеження згідно вимог Медичного регламенту УЄФА та/або УАФ всіма футболістками, які братимуть участь у змаганнях та навчально-тренувальних заняттях першої жіночої команди та дівочих команд.

2. Медичні обстеження футболісток першої жіночої команди та дівочих команд футбольного клубу мають бути завершені до початку змагань, а їх результати повинні оновлюватися двічі на рік згідно вимог Медичного регламенту УЄФА та/або УАФ.

3. Претендент на ліцензію повинен забезпечити, щоб усі футболістки першої жіночої команди клубу мали страхування під час спортивної діяльності відповідно до чинного законодавства України.

Стаття 22. Реєстрація футболісток

1. Всі футболістки претендента на ліцензію віком від 12 років повинні бути зареєстровані в УАФ згідно з вимогами Регламенту ФІФА зі статусу і трансферів футболістів та/або Регламенту УАФ зі статусу і трансферу футболістів.

Стаття 23. Контракт з професіональними футболістками

1. Кожна професіональна футболістка претендента на ліцензію повинна укласти письмовий контракт з претендентом на ліцензію відповідно до вимог Регламенту ФІФА зі статусу і трансферів футболістів та/або Регламенту УАФ зі статусу і трансферу футболістів.

Стаття 24. Оренда професіональних футболісток

1. Претендент на ліцензію повинен дотримуватись положень Регламенту ФІФА зі статусу і трансферів футболістів та/або Регламенту УАФ зі статусу і трансферу футболістів щодо оренди професіональних футболісток.

Стаття 25. Питання арбітражу футбольних матчів, Правила гри та антидопінгова програма

1. Претендент на ліцензію зобов'язаний підтвердити участь всіх членів першої жіночої команди (футболістки, тренери та інший технічний персонал) в нараді або іншому заході з питань арбітражу та Правил гри, організованому УАФ або асоційованим членом УАФ на регіональному рівні впродовж 12 місяців, що передує сезону ліцензування.

2. Претендент на ліцензію зобов'язаний підтвердити участь всіх членів першої жіночої команди (футболістки, тренери та інший технічний персонал) у заході з антидопінгової програми, організованому УАФ або у співпраці з нею впродовж 12 місяців, що передує сезону ліцензування.

Розділ ІІ. Критерії соціальної та екологічної стійкості

Стаття 26. Стратегія соціальної та екологічної стійкості

1. Претендент на ліцензію зобов’язаний затвердити та впроваджувати, відповідно до Стратегії УЄФА з футбольної стійкості 2030 та відповідних методичних рекомендацій УЄФА, стратегію соціальної та екологічної стійкості, яка повинна, зокрема, охоплювати сфери рівності та інклюзивності, боротьби з расизмом та іншими проявами дискримінаційної поведінки, захисту та добробуту юних футболісток,

футболу для всіх рівнів фізичних здібностей та захисту навколишнього середовища.

Стаття 27. Рівність та інклюзивність

1. Претендент на ліцензію повинен розробити та впроваджувати політику, спрямовану на забезпечення рівних прав та можливостей для всіх людей, які займаються та роблять внесок у футбольну діяльність, що організована та проводиться клубом.

Стаття 28. Боротьба з *дискримінацією*

1. Претендент на ліцензію повинен розробити та впроваджувати політику, яка спрямована на запобігання расизму, інших проявів дискримінаційної поведінки та гарантувати, що вся політика, програми та практика здійснюється без будь-якого роду дискримінації.

Стаття 29. Захист та добробут юних футболісток

1. Претендент на ліцензію повинен розробити та впроваджувати політику, щодо захисту та забезпечення добробуту юних футболісток з метою створення для них безпечного середовища під час участі у заходах, які організовує та проводить клуб.

Стаття 30. Футбол для всіх рівнів фізичних здібностей

1. Претендент на ліцензію повинен розробити та впроваджувати політику, спрямовану на забезпечення доступних та комфортних умов всім особам, які беруть участь в футбольних заходах, що організовує та проводить футбольний клуб, незалежно від наявності обмежень фізичних можливостей або факторів, які впливають на забезпечення таких умов.

Стаття 31. Захист навколишнього середовища

1. Претендент на ліцензію повинен розробити та впроваджувати політику, яка спрямована на оптимізацію власного впливу на навколишнє середовище та екологічної стійкості (сталості) в організації заходів, будівництві об’єктів спортивної інфраструктури та управлінні нею.

Розділ ІІІ. Інфраструктурні критерії

Стаття 32. Стадіон для проведення клубних змагань УЄФА

1. Претендент на ліцензію повинен мати у своєму розпорядженні стадіон для проведення першою командою матчів клубних змагань УЄФА серед жінок, який затверджений рішенням Виконавчого комітету УАФ.

2. Якщо претендент на ліцензію не є балансоутримувачем стадіону, він повинен надати письмовий договір із балансоутримувачем стадіону, який він буде використовувати впродовж ліцензійного сезону.

3. Претендент на ліцензію повинен гарантувати, що стадіони, які задекларовано клубом, будуть використані для проведення домашніх матчів УЄФА впродовж всього сезону, на який видано ліцензію.

4. Стадіон повинен відповідати мінімальним вимогам Регламенту УЄФА щодо інфраструктури стадіонів та мати категорію не нижче ніж 1 за класифікацією УЄФА.

Стаття 33. Тренувальні об'єкти – доступність

1. Претендент на ліцензію повинен мати у своєму розпорядженні тренувальні об'єкти, що доступні впродовж сезону, на який клубом отримано ліцензію.

2. Якщо претендент на ліцензію не є балансоутримувачем тренувального об'єкту, він повинен надати письмовий договір з балансоутримувачем такого тренувального об'єкту.

3. Претендент на ліцензію повинен гарантувати, що тренувальний об'єкт буде використовуватися всіма командами клубу протягом ліцензійного сезону, в тому числі у контексті реалізації програми розвитку дівочого футболу.

Стаття 34. Тренувальні об'єкти – мінімальна інфраструктура

1. Мінімально необхідна інфраструктура тренувальних об'єктів повинна відповідати вимогам, визначеним ліцензіаром, зокрема:

а) закриті/відкриті споруди;

б) характеристика цих споруд (кількість та розмір футбольних полів);

в) технічна характеристика роздягалень;

г) медичний кабінет та його мінімальне обладнання (дефібрилятор, набір для надання першої медичної допомоги тощо);

д) система штучного освітлення;

е) будь-які інші відповідні вимоги, визначені ліцензіаром.

Розділ IV. Кадрово-адміністративні критерії

Стаття 35. Головний офіс клубу

1. Головний офіс клубу повинен бути готовий до інформаційної взаємодії з УЄФА/УАФ, громадськістю та пресою (медіа), обладнаний сучасними засобами комунікації.

2. Претендент на ліцензію зобов'язаний мати офіційний веб-сайт, який відображатиме оперативне оприлюднення інформації про власну діяльність. Офіційний веб-сайт клубу має бути повнофункціональний, достатньо структурований та доступний у використанні з мобільних пристроїв.

Стаття 36. Керівник клубу

1. Претендент на ліцензію зобов’язаний призначити керівника, згідно зі статутом, який відповідатиме за вирішення всіх питань щодо управління поточною діяльністю клубу. Найменування посади керівника клубу повинно відповідати Національному класифікатору України «Класифікатор професій».

2. Інформація про керівника футбольного клубу, який має право вчиняти дії від імені юридичної особи без довіреності, повинна відповідати даним Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань.

Стаття 37. Працівник з фінансових питань

1. Претендент на ліцензію повинен призначити кваліфікованого працівника з фінансових питань, відповідального за фінансову діяльність, фінансову звітність та підготовку фінансової інформації. Працівник з фінансових питань має бути штатним працівником клубу.

2. Працівник з фінансових питань зобов’язаний мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України.

Стаття 38. Фахівець із зв’язків з громадськістю та пресою (медіа)

1. Претендент на ліцензію може призначити кваліфікованого фахівця, відповідального за зв’язки з громадськістю та пресою (медіа), включаючи популяризацію діяльності претендента на ліцензію в соціальних мережах.

2. Кваліфікація фахівця, відповідального за зв’язки з громадськістю та пресою (медіа), повинна підтверджуватись відповідними документами, визначеними законодавством України.

Стаття 39. Лікар спортивний

1. Претендент на ліцензію повинен призначити, щонайменше, одного лікаря спортивного, відповідального за медичне забезпечення футболісток першої команди клубу, заходи щодо передсезонного обстеження, ведення медичної документації, а також за дотримання антидопінгових правил. Лікар спортивний має бути штатним працівником клубу та повинен супроводжувати команду на матчах, тренуваннях і навчально-тренувальних зборах.

2. Кваліфікація лікаря спортивного повинна підтверджуватися дипломом про вищу медичну освіту та сертифікатом лікаря-спеціаліста зі спортивної медицини, визначеними законодавством України.

3. Лікар спортивний повинен бути належним чином зареєстрований в УАФ та зобов'язаний мати чинну медичну ліцензію УАФ категорії «А» згідно з вимогами Медичного регламенту УАФ, або бути зарахованим на проходження навчального курсу для отримання медичної ліцензії відповідної категорії.

4. Лікар спортивний повинен бути єдиною контактною особою, відповідальною за збереження та доступ до медичних даних першої команди претендента на ліцензію.

Стаття 40. Фізичний терапевт

1. Претендент на ліцензію повинен призначити, щонайменше, одного фізичного терапевта, відповідального за проведення реабілітаційних заходів, виконання спортивного і лікувального масажу. Фізичний терапевт має бути штатним працівником клубу.

2. Кваліфікація фізичного терапевта повинна підтверджуватися дипломом про середню медичну або спортивну/педагогічну освіту в напрямку охорони здоров'я (фізичний терапевт або реабілітолог) та сертифікатом спеціаліста про присвоєння/підтвердження професійної кваліфікації, визначеними законодавством України.

3. Фізичний терапевт повинен бути належним чином зареєстрований в УАФ та зобов'язаний мати чинну медичну ліцензію УАФ категорії «Б» згідно з вимогами Медичного регламенту УАФ, або бути зарахованим на проходження навчального курсу для отримання медичної ліцензії відповідної категорії.

Стаття 41. Головний спеціаліст з соціальної та екологічної стійкості

1. Претендент на ліцензію може призначити фахівця, відповідального за реалізацію політики та комплексу заходів з соціальної та екологічної стійкості згідно зі Стратегією УЄФА з футбольної стійкості до 2030 року,

методичними рекомендаціями УЄФА та Стратегією УАФ зі сталого розвитку.

Стаття 42. Головний тренер першої жіночої команди

1. Претендент на ліцензію зобов'язаний призначити кваліфікованого головного тренера. Головний тренер має бути штатним працівником клубу та забезпечувати виконання таких завдань:

а) відбір футболісток;

б) тактична підготовка та проведення тренувань;

в) управління футболістками і технічним персоналом у роздягальні й технічній площі до, під час та після матчів;

г) обов'язки щодо медіа заходів (прес-конференції, інтерв'ю тощо).

2. Головний тренер першої жіночої команди повинен мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати кваліфікаційним вимогам Тренерської конвенції УЄФА, маючи:

а) чинна тренерська ліцензія УЄФА категорії «Pro»; або

б) дійсний документ УЄФА, який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктом а) пункту 2 цієї статті.

Стаття 43. Помічник (асистент) тренера першої жіночої команди

1. Претендент на ліцензію повинен призначити щонайменше одного кваліфікованого помічника (асистента) тренера першої жіночої команди для допомоги головному тренерові з питань, які стосуються футбольної діяльності першої жіночої команди клубу. Помічник (асистент) тренера має бути штатним працівником клубу.

2. Щонайменше один помічник (асистент) тренера першої жіночої команди клубу зобов'язаний мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати кваліфікаційним вимогам Тренерської конвенції УЄФА, маючи:

а) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «А»; або

б) дійсний документ УЄФА який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктом а) пункту 2 цієї статті.

3. Інші помічники (асистенти) тренера першої жіночої команди клубу зобов'язані мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати таким кваліфікаційним вимогам, маючи:

а) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «В» або вище за рівнем; або

б) дійсний документ УЄФА, який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктом а) пункту 3 цієї статті.

Стаття 44. Тренер воротарів першої жіночої команди

1. Претендент на ліцензію може призначити кваліфікованого тренера воротарів для допомоги головному тренерові з питань, які стосуються підготовки воротарів першої жіночої команди клубу. Тренер воротарів повинен бути штатним працівником клубу.

2. Тренер воротарів першої жіночої команди повинен мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати кваліфікаційним вимогам Тренерської конвенції УЄФА, маючи:

а) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «В» для тренерів воротарів або вище за рівнем; або

б) дійсний документ УЄФА, який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктом а) пункту 2 цієї статті.

Стаття 45. Фахівець програми розвитку дівочого футболу

1. Претендент на ліцензію може призначити кваліфікованого фахівця, відповідального за розробку і реалізацію програми розвитку дівочого футболу, а також організацію та супровід даного сектору клубної діяльності.

2. Фахівець, відповідальний за роботу сектору дівочого футболу повинен мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати кваліфікаційним вимогам Тренерської конвенції УЄФА, маючи:

а) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «А» елітна юнацька; або

б) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «В» або вище за рівнем; або

в) дійсний документ УЄФА, який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктами а), б) пункту 2 цієї статті.

3. Зазначений фахівець має сприяти здійсненню поточного контролю успішності обов’язкового шкільного навчання вихованок, залучених до програми розвитку дівочого футболу.

Стаття 46. Тренери дівочих команд

1. Претендент на ліцензію повинен призначити, щонайменше, двох кваліфікованих тренерів, відповідальних за питання, пов'язані з навчально-тренувальним та змагальним процесами дівочих команд, як передбачено статтею 20 цього Регламенту.

2. Принаймні один із тренерів дівочої команди повинен мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати кваліфікаційним вимогам Тренерської конвенції УЄФА, маючи:

а) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «А» елітна юнацька; або

б) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «В» або вище за рівнем; або

в) дійсний документ УЄФА, який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктами а), б) пункту 2 цієї статті.

3. Тренери дівочих команд мають бути штатними працівниками клубу, якщо відповідні команди є структурним підрозділом або філією претендента на ліцензію.

4. Тренери дівочих команд повинні отримати кваліфікацію з надання першої медичної допомоги та поновлювати її відповідно до чинних національних правил.

Стаття 47. Загальні положення, що застосовуються до тренерських кваліфікацій УЄФА

1. Власник тренерської ліцензії УЄФА, відповідно статей 42-46 цього Регламенту вважається тренером який, згідно з положенням Тренерської конвенції УЄФА:

а) має чинну тренерську ліцензію УЄФА відповідної категорії; або

б) розпочав проходити необхідний навчальний курс для отримання тренерської ліцензії УЄФА відповідної категорії (бути зареєстрованим на курс навчання для здобуття такої ліцензії недостатньо, аби підтвердити виконання вимог цього критерію).

2. Всі кваліфіковані тренери команд клубу повинні бути зареєстровані в УАФ, в порядку, визначеному відповідними регламентними документами.

Стаття 48. Письмові контракти

1. Адміністративний, технічний, медичний персонал та інші особи, які виконують функції згідно статей 36-46 цього Регламенту, повинні мати письмові договори (контракти) з претендентом на ліцензію (або іншою

юридичною особою в структурі управління та власності претендента на ліцензію) із дотриманням вимог законодавства України.

2. Претендент на ліцензію повинен забезпечити дотримання вимог до контрактів тренерів вимогам Регламенту ФІФА зі статусу і трансферів футболістів та Регламенту УАФ зі статусу і трансферу футболістів.

Стаття 49. Постачальники послуг

1. Якщо виконання обов'язків доручено постачальнику послуг, претендент на ліцензію повинен укласти письмовий договір з цим постачальником. Договір повинен передбачати, зокрема, таку інформацію:

а) права та обов'язки сторін;

б) інформацію про осіб, на яких покладено виконання цих обов'язків, в тому числі підтвердження належного рівня кваліфікації.

Стаття 50. Сумісництво посад

1. Посади визначені, у статтях 36-46 цього Регламенту, складають мінімальну організаційну структуру, яка вимагається від претендента на ліцензію.

2. Працівник може обіймати більше однієї посади, якщо він має відповідну компетенцію для виконання таких функцій, за умови відсутності конфлікту інтересів.

Стаття 51. Організаційна структура

1. Претендент на ліцензію повинен надати ліцензіару схему організаційної структури, яка визначає ієрархічні відносини персоналу з урахуванням особливостей функціональних обов'язків.

2. Схема організаційної структури повинна бути належним чином затверджена керівником клубу та містити інформацію про персонал, який визначений статтями 36-46 цього Регламенту.

Стаття 52. Заміщення вакантної посади впродовж сезону

1. Якщо посади, визначені у статтях 36-46 цього Регламенту стають вакантними впродовж сезону, ліцензіат повинен забезпечити заміщення такої посади особою відповідної кваліфікації протягом строку, що не перевищує 60 днів.

2. У випадку, якщо посада стає вакантною через хворобу або нещасний випадок, ліцензіар має право продовжити 60-денний строк заміщення за умови наявності достатніх (поважних) підстав вважати, що стан здоров'я відповідної особи не дозволяє їй виконувати свої обов'язки.

3. Ліцензіат зобов’язаний негайно повідомити УАФ про заміщення вакантної посади.

Розділ V. Правові критерії

Стаття 53. Заява щодо участі у клубних змаганнях УЄФА

1. Претендент на ліцензію повинен подати юридично чинну заяву, яка підтверджує, що:

а) визнає юридично обов’язковими для виконання та дотримання положень статутів, регламентів, директив та рішень ФІФА, УЄФА, УАФ, а також юрисдикцію Спортивного арбітражного суду (Court of Arbitration for Sport – CAS) в Лозанні, Швейцарія, як це вказано у відповідних статтях статутів ФІФА, УЄФА та УАФ;

б) братиме участь у національних змаганнях, визнаних і рекомендованих УАФ (чемпіонат, кубок);

в) братиме участь у міжнародних змаганнях, визнаних УЄФА (щоб уникнути будь-яких сумнівів, уточняється, що це положення не застосовується до товариських матчів);

г) негайно інформуватиме УАФ в особі Відділу з питань атестації та ліцензування клубів про будь-яку значну зміну, подію або умову великої економічної важливості;

д) буде дотримуватися ~~правил ліцензіара~~ вимог цього Регламенту;

е) буде дотримуватися Регламенту УЄФА з ліцензування клубів для клубних змагань УЄФА серед жінок;

є) буде визначати периметр звітності відповідно до статті 59 цього Регламенту;

ж) всі доходи та витрати, пов’язані з кожним видом футбольної діяльності, зазначені в статті 59.3 цього Регламенту були включені до периметру звітності;

з) буде нести відповідальність за включення юридичних осіб до периметру звітності у випадку невідповідності пунктам д) – е) наведених вище;

и) вся відповідна інформація, пов’язана з будь-якою зміною організаційно-правової форми, структури управління та власності або ідентичності протягом двох сезонів, що передують початку ліцензованого сезону, була повідомлена УАФ та УЄФА;

і) підтверджує, що всі подані документи є повними та достовірними;

ї) наділяє Відділ з питань атестації та ліцензування клубів, Комітет УАФ з атестації футбольних клубів, Апеляційний комітет УАФ з атестації футбольних клубів, адміністрацію УЄФА, Дисциплінарні органи УЄФА та УАФ повноваженнями щодо перевірки будь-яких документів, що стосуються ліцензування і отримання у державних органів або приватних компаній інформації згідно з законодавством України;

й) визнає, що УЄФА зберігає за собою право проведення перевірок відповідності претендента вимогам системи ліцензування на національному рівні відповідно до статті 67 цього Регламенту;

к) отримує згоду від усіх працівників, учасників та інших осіб, що включені до структури управління та власності претендента на ліцензію та периметру звітності, на використання, обробку та передачу їх персональних даних ліцензіару.

2. Вказана заява повинна оформлятися не більш, ніж за три місяці до граничного терміну її подання офіційною особою претендента на атестат (ліцензію), уповноваженою підписувати документи клубу згідно статуту.

Стаття 54. Мінімальна правова інформація

1. Претендент на ліцензію повинен надати засвідчену належним чином копію чинного статуту, який визначає предмет і мету діяльності в сфері професіонального футболу.

2. Претендент на ліцензію повинен надати у встановлені граничні терміни, витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, що буде актуальним на дату формування довідки та включатиме наступні відомості про претендента на ліцензію:

а) повне найменування юридичної особи;

б) місце знаходження юридичної особи;

в) організаційно-правову форму;

г) перелік осіб, уповноважених підписувати документи згідно статуту (прізвище, ім’я).

3. Претендент на ліцензію повинен надати список офіційних осіб, які мають право підпису та тип необхідного підпису (наприклад, індивідуальний, колективний).

4. Відомості у витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань надані згідно пункту 2 цієї статті, повинні відповідати відомостям діючого статуту клубу, наданого згідно пункту 1 цієї статті.

5. Претендент на ліцензію також повинен надати наступну контактну інформацію:

а) фактичну адресу головного офісу клубу;

б) контактні дані (телефонний номер, адресу електронної пошти);

в) адресу офіційного веб-сайту клубу;

г) прізвище, ім'я, по-батькові та контактні дані офіційних контактних осіб з питань ліцензування клубу.

Стаття 55. Ідентичність, історія та спадщина претендента на ліцензію

1. Усі елементи, які являють собою візуальні ідентифікаційні характеристики клубу, що пов’язані та комбінуються з його офіційною назвою та/або назвою команди під час її участі у змаганнях, такі як офіційний герб, логотипи, інші торговельні марки та клубні кольори, повинні перебувати у власності та під виключним контролем претендента на ліцензію або зареєстрованого члена клубу (якщо він відрізняться від претендента на ліцензію) так, як це визначено у статті 14 цього Регламенту.

2. Претендент на ліцензію зобов’язаний надати засвідчену належним чином копію свідоцтва на торговельну марку та/або інший документ відповідно до законодавства України, виданий установою та/або органом, уповноваженим державою у сфері інтелектуальної власності/іншим уповноваженим органом, що засвідчує права інтелектуальної власності/інші права претендента на ліцензію, щонайменше на:

а) назву клубу;

б) логотип та/або емблему та/або герб клубу;

в) кольори та/або поєднання кольорів.

3. Претендент на ліцензію повинен довести, що він є суб’єктом права інтелектуальної власності/інших прав на об’єкти, зазначені в пункті 2 цієї статті. Продаж, передача, відчуження прав інтелектуальної власності/інших прав на користь окремої юридичної та/або фізичної особи клубу, спрямована на полегшення кваліфікації для будь-якого з клубів за спортивним принципом, є підставою для відмови у видачі ліцензії та/або його відкликання для обох пов’язаних юридичних осіб.

4. Претендент на ліцензію повинен надати документ, який підтверджує, що клуб як юридична особа є зареєстрованим членом регіональної асоціації футболу, визнаною УАФ (із зазначенням дати набуття членства та органу, що ухвалив рішення про набуття членства).

5. Документи, зазначені в пунктах 2 та 4 цієї статті, повинні підтверджувати дотримання претендентом на ліцензію правила «двох років» згідно статті 14 цього Регламенту. У випадку, якщо на дату подачі правової документації претендента на ліцензію реєстрація торговельної марки є незавершеною, претендент на ліцензію зобов'язаний надати засвідчену належним чином копію заявки на реєстрацію торговельної марки та підтвердження про її реєстрацію установою та/або органом, що здійснює державну реєстрацію торговельних марок.

Стаття 56. Структура управління та власності групи

1. Претендент на ліцензію повинен надати ліцензіару документ, що містить відомості про структуру управління та власності групи на офіційну звітну дату, що передує граничному терміну подачі заяви на отримання ліцензії ліцензіару.

2. Цей документ повинен містити інформацію про:

а) претендента на ліцензію;

б) будь-яку дочірню компанію претендента на ліцензію;

в) будь-яку асоційовану особу претендента на ліцензію;

г) будь-яку сторону, якій прямо або опосередковано належить 10% і більше в капіталі претендента на ліцензію або 10% і більше прав голосу;

д) будь-яку особу, яка прямо або опосередковано контролює претендента на ліцензію;

е) будь-який інший клуб, стосовно якого будь-яка із сторін, зазначених в підпунктах (а)–(д) цієї статті або представник її основного управлінського персоналу має будь-яку частку власності, права голосу та/або членство та/або будь-яку участь або вплив на його управління, адміністрування або спортивну діяльність;

є) ключовий управлінський персонал претендента на ліцензію.

3. Документ також повинен чітко визначати перелік юридичних осіб, що звітують (периметр звітності) відповідно до вимог статті 59 цього Регламенту.

4. Щодо всіх юридичних осіб, що входять до структури управління та власності групи претендента на ліцензію необхідно надати наступну інформацію:

а) найменування юридичної особи;

б) організаційно-правова форма юридичної особи;

в) інформація про основний вид економічної діяльності та країну походження;

г) відсоток частки власності (і відсоток голосів, якщо він відрізняється від відсотку частки власності).

5. Про дочірнє підприємство претендента на ліцензію необхідно надати наступну інформацію:

а) статутний (зареєстрований) капітал;

б) сума всіх активів;

в) загальна сума доходів;

г) загальний обсяг власного капіталу.

6. Інформація, відображена у структурі управління та власності групи претендента на ліцензію, повинна відповідати інформації, відображеній в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань.

7. Ліцензіар повинен бути поінформований про будь-яку зміну, яка відбулася в структурі управління та власності групи, згідно пунктів 2, 3 та 4 цієї статті, протягом періоду між офіційною звітною датою та поданням цієї інформації ліцензіару.

8. Ліцензіар та/або Відділ з питань атестації та ліцензування клубів можуть направити претендентові на ліцензію/ліцензіату запит про надання інформації, не передбаченої цією статтею.

9. Претендент на ліцензію повинен підтвердити повноту, точність та відповідність інформації про структуру управління та власності групи вимогам цього Регламенту. Підтвердження має бути надано у вигляді заяви, підписаної представником виконавчого органу або уповноваженою особою, яка має право підпису від імені претендента на ліцензію.

Стаття 57. Право власності та управління

1. Претендент на ліцензію повинен надати ліцензіару документ, який містить інформацію про:

а) кінцеву контролюючу сторону претендента на ліцензію;

б) кінцевого бенефіціарного власника претендента на ліцензію, тобто фізичну особу, від імені якої юридична особа перебуває у власності або контролюється, або від імені якої здійснюються транзакції;

в) членів, відповідальних за управління претендентом на ліцензію, наприклад: адміністративні, керівні або наглядові органи; та

г) будь-яку сторону, що має значний вплив на претендента на ліцензію.

2. Наступна інформація повинна бути надана стосовного кожної сторони, визначеної в пункті 1 вище станом на дату подання цієї інформації ліцензіару:

а) повне найменування та/або П.І.Б. та, за наявності, організаційно-правова форма;

б) основний вид діяльності;

в) відсоток частки власності та, якщо відрізняється, відсоток прав голосу стосовно претендента на ліцензію;

г) за наявності, ключовий управлінський персонал; та

д) будь-який інший клуб, стосовно якого сторона, або будь-хто з його управлінського персоналу, має будь-яку частку власності, прав голосу або членства, або є якимось чином залучені або мають вплив.

3. Претендент на ліцензію повинен підтвердити чи відбулась будь-яка зміна стосовно інформації, зазначеної в пунктах 1-2 вище, протягом періоду, що охоплює річну фінансову звітність до подання інформації ліцензіару.

4. У разі настання змін, зазначених у пункті 3 вище, претендент на ліцензію повинен описати ці зміни в інформації, що надається ліцензіару. При цьому необхідно надати, як мінімум, таку інформацію:

а) дата, коли відбулась зміна;

б) опис мети та причини зміни;

в) наслідки для фінансової, операційної та спортивної політики претендента на ліцензію; та

г) опис будь-якого впливу на власний капітал або боргову ситуацію претендента на ліцензію.

5. Якщо вважається доречним, ліцензіар може здійснити запит до претендента на ліцензію/ліцензіата про надання іншої інформації, додатково до зазначеної вище.

6. Претендент на ліцензію повинен підтвердити, що інформація про кінцеву контролюючу сторону, кінцевого бенефіціарного власника та сторони зі значним впливом є повною, точною та у відповідності до цього Регламенту. Це має бути підтверджено короткою заявою за підписом

представника виконавчого органу/уповноважених осіб, що мають право підпису, претендента на ліцензію, так і кінцевої контролюючої сторони претендента на ліцензію.

Стаття 58. Письмова заява до ухвалення рішення з ліцензування

1. Протягом семи днів до початку процесу ухвалення рішення органом першої інстанції, претендент на атестат (ліцензію) повинен надати письмову заяву, визначену ліцензіаром відповідно до статті 10 цього Регламенту.

2. Претендент на ліцензію повинен підтвердити:

а) що всі документи, надані ліцензіару є точними, повними та у відповідності до цього Регламенту;

б) наявність чи відсутність значних змін чи подібних подій щодо його заяви на отримання ліцензії або будь-якого з критеріїв ліцензування клубу;

в) наявність або відсутність будь-якої події або умови значної економічної важливості, які можуть мати негативний вплив на фінансовий стан претендента на ліцензію, після дати складання бухгалтерського балансу, який входить до попередньої аудованої річної фінансової звітності та проміжної фінансової звітності, яка пройшла оглядову перевірку (якщо відповідь позитивна, то лист-підтвердження від керівництва повинен містити опис характеру цієї події або умови, а також оцінку їхнього фінансового впливу на результати, або заяву про те, що таку оцінку здійснити неможливо);

г) чи мали місце протягом 12 місяців, що передують ліцензованому сезону, звернення претендента на ліцензію та, якщо відрізняється, зареєстрованого члена або будь-якої материнської компанії претендента на ліцензію, що включена до периметру звітності, із заявою про захист від кредиторів відповідно до чинного законодавства України або інших нормативно-правових актів.

3. Заяв претендента на ліцензію має бути затверджена керівництвом та підписана уповноваженою особою виконавчого органу претендента на ліцензію.

Розділ VI. Фінансові критерії

Стаття 59. Організація (-ії), що звітує (-ють) та периметр звітності

1. Претендент на ліцензію визначає та надає відомості ліцензіару щодо периметра звітності, тобто юридичну особу або групу юридичних осіб, відносно діяльності яких повинна бути надана і оцінена в порядку, визначеному в Додатку Н, фінансова інформація (наприклад, фінансова

звітність єдиної юридичної особи, консолідована або комбінована фінансова звітність).

2. До складу периметра звітності повинні бути включені:

а) претендент на ліцензію та, якщо це різні особи, зареєстрованого члена;

б) будь-яке дочірнє підприємство претендента на ліцензію та, якщо це різні особи, зареєстрованого члена;

в) будь-яку юридичну особу, незалежно від того, чи входить вона до структури управління та власності групи, яка отримує прибутки та/або надає послуги та/або несе витрати, пов'язані з будь-якою діяльністю щодо жіночого футболу, визначеної в пунктах 3(а) та (б) нижче;

г) будь-яку іншу юридичну особу, що входить до структури управління та власності групи, яка отримує прибутки та/або надає послуги та/або несе витрати, пов'язані з будь-якою діяльністю щодо жіночого футболу, визначеної в пунктах 3(в) – (и) нижче.

3. Діяльність щодо жіночого футболу включає:

а) працевлаштування/залучення працівників (відповідно до визначення даного терміну в статті 62 цього Регламенту), включаючи виплату будь-яких форм винагороди працівникам за трудовими, контрактними чи іншими правовими зобов'язаннями;

б) придбання/продаж реєстрацій футболісток (включаючи оренду);

в) продаж квитків;

г) спонсорство та рекламу;

д) трансляцію матчів;

е) продаж сувенірної продукції та послуги гостинності;

є) операційну діяльність клубу (зокрема, управління, діяльність, пов'язана із проведенням матчів, організацією виїздів, пошуком футболісток та інше);

ж) використання та експлуатацію стадіонів та тренувальних об'єктів;

з) розвиток дівочого футболу;

и) фінансування, у тому числі запозичення або інші зобов'язання прямо або опосередковано, забезпечені заставою активів або доходами претендента на ліцензію.

4. Юридична особа може бути виключена з периметру звітності лише в разі, якщо:

а) футбольна діяльність, яку вона здійснює, вже повністю відображена у фінансовій звітності однієї з юридичних осіб, включених до периметру звітності; та

б) її діяльність не має ніякого відношення до футбольної діяльності, визначеної в пункті 3 вище, або до місць розташування, активів чи бренду футбольного клубу; або

в) вона є несуттєвою в порівнянні з усіма юридичними особами, що входять до периметру звітності, та не здійснює жодного з видів футбольної діяльності, визначених у пунктах 3(а) та (б) вище.

5. Претендент на ліцензію повинен надати Відділу з питань атестації та ліцензування клубів письмову заяву (декларацію), яка має бути підписана уповноваженою особою, відповідно до статуту клубу, що має право підпису, та підтверджує наступне:

а) що всі доходи і витрати, які відносяться до кожного виду футбольної діяльності, визначеної в пункті 3 цієї статті, були включені в периметр звітності та надати докладні роз'яснення у разі, якщо відображення такої діяльності в периметрі звітності клубу не проводиться; і

б) якщо будь-яка юридична особа, зазначена в структурі управління і власності клубу, була виключена з периметру звітності, обґрунтування такого виключення відповідно до пункту 4 вище.

6. Претендент на ліцензію повинен надати інформацію про будь-які зміни до інформації, зазначеної в пунктах 1 та 2 вище, які відбулися протягом періоду, що охоплює річну фінансову звітність та протягом періоду від офіційної звітної дати до дати подачі інформації ліцензіару.

Стаття 60. Річна фінансова звітність

1. Претендент на ліцензію повинен підготувати та надати ліцензіару до 10 березня року, що передує ліцензованому сезону, річну фінансову звітність за звітний період станом на 31 грудня.

2. Незалежно від форми власності, організаційно-правової форми, річна фінансова звітність за звітний період, включаючи порівняльні суми за попередній період, повинна бути підготовлена відповідно Національних (положень) стандартів бухгалтерського обліку в Україні або до Міжнародних стандартів фінансової звітності та щонайменше містити:

а) бухгалтерський баланс (звіт про фінансові результати);

б) звіт про фінансові результати (звіт про прибутки та збитки);

в) звіт про рух грошових коштів;

г) звіт про власний капітал;

д) примітки зі стислим описом важливих аспектів облікової політики та інші пояснювальні записки;

е) огляд фінансового стану клубу, підготовлений та підписаний керівництвом клубу (директорський звіт).

3. Річна фінансова звітність повинна пройти перевірку незалежного аудитора відповідно до вимог, сформульованих в Додатку E, за результатами якого має бути наданий ліцензіару звіт аудитора щодо річної фінансової звітності.

4. Якщо річна фінансова звітність не відповідає мінімальним вимогам щодо розкриття відомостей, викладеним у Додатку F, претендент на ліцензію повинен подати ліцензіару наступне:

а) додаткову інформацію, яка відповідає мінімальним вимогам щодо розкриття відомостей, викладеним у Додатку F;

б) звіт про оцінку, наданий тим самим аудитором, який підписує річну фінансову звітність відповідно до узгоджених процедур, встановлених ліцензіаром, для підтвердження повноти та точності додаткової інформації.

5. Якщо жіночі команди та їх діяльність входять в структуру тієї ж самої організації/периметра звітності, що й чоловічі команди та їх діяльність, претендент на ліцензію повинен визначити доходи та витрати, пов’язані з діяльністю жіночого футболу, та підготувати відповідний звіт про фінансові результати згідно з вимогами Додатку F. Такий звіт про фінансові результати має бути перевірений незалежним аудитором відповідно до узгоджених процедур згідно з МССП 4400 або відповідними національними стандартами або правилами, які щонайменше відповідають вимогам стандарту МССП 4400. Ліцензіар зобов’язаний оцінити інформацію, надану ліцензіатом, та ознайомитися зі звітом аудитора.

Стаття 61. Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед іншими футбольними клубами

1. Претендент на ліцензію повинен довести, що станом на 31 березня року, що передував ліцензійному сезону, він не мав простроченої кредиторської заборгованості (як визначено в Додатку G) перед іншими футбольними клубами внаслідок зобов'язань, що виникають з трансферів футболісток, які мають бути оплачені до 28 лютого, що передує ліцензійному сезону.

2. Кредиторська заборгованість перед іншими футбольними клубами - це суми, належні до сплати футбольним клубам в результаті:

а) трансферів професіональних футболісток (як визначено в *Регламенті ФІФА зі статусу і трансферу футболістів*), включаючи будь-яку суму, що підлягає сплаті після виконання певних умов;

б) першої реєстрації професіональних футболісток, включаючи будь-яку суму, що підлягає сплаті після виконання певних умов;

в) компенсації за підготовку та солідарних виплат по відношенню до футболісток, як визначено в *Регламенті ФІФА зі статусу і трансферу футболістів*;

г) настання солідарної відповідальності за рішенням компетентного органу у зв'язку з розірванням контракту футболісткою.

3. Претендент на ліцензію повинен підготувати та надати ліцензіару таблицю трансферів. Така таблиця повинна бути підготовлена навіть тоді, коли у звітному періоді клуб не укладав угод про трансфери та/або оренди футболісток, чи інші переходи футболісток.

4. Претендент на ліцензію повинен розкрити відомості про:

а) всі нові реєстрації футболісток (включаючи оренду та переходи без контракту «вільні агенти») в результаті угод про перехід футболісток, укладених за період протягом 12 місяців до 28 лютого, незалежно від існування неоплачених сум на 28 лютого;

б) всі трансфери, за якими непогашені суми на 28 лютого (незалежно від того чи пов'язані вони з вихідними або вхідними реєстраціями футболісток та незалежно від того, коли вони були здійснені); та

в) всі трансфери футболісток щодо яких існують будь-які спірні суми станом на 28 лютого.

5. Таблиця трансферів повинна містити, як мінімум, наступну інформацію щодо трансферу футболістки:

а) прізвище, ім'я та по-батькові, дата народження футболістки;

б) дата угоди про трансфер;

в) назва футбольного клубу, який є кредитором;

г) плата за трансфер (або оренду), яка сплачена або підлягає оплаті (включаючи компенсацію за підготовку та солідарні виплати), навіть в разі відсутності заявлених вимог про оплату з боку кредитора;

д) інші прямі витрати на реєстрацію футболістки, які оплачені або підлягають оплаті;

е) будь-яка інша компенсація, що оплачена або підлягає оплаті в рамках угоди про трансфер;

є) суми сплачені до 28 лютого та дати оплати;

ж) залишок кредиторської заборгованості станом на 28 лютого з вказуванням строку(-ів) оплати для кожного елементу заборгованості;

з) суми простроченої кредиторської заборгованості станом на 28 лютого з вказуванням строку(-ів) оплати для кожного неоплаченого елементу та, за наявності, суми оплачені між 28 лютого та 31 березня разом з датами оплат, а також прострочена заборгованість, що залишається станом на 31 березня (перенесено з 28 лютого) разом з пояснювальним коментарем;

и) суми відстроченої заборгованості станом на 28 лютого (як визначено в Додатку G), включаючи первинну та нову дату сплати для кожного відстроченого елементу, та дату коли між сторонами була укладена письмова угода;

і) суми, що оскаржуються станом на 28 лютого (як визначено в Додатку G), включаючи посилання на номер справи та короткий опис позицій усіх залучених сторін; і

ї) суми умовних платежів (умовні зобов'язання), ще не визнані в бухгалтерському балансі станом на 28 лютого.

6. Претендент на ліцензію повинен звірити загальну суму зобов’язань у таблиці трансферів з даними бухгалтерського обліку.

7. Претендент на ліцензію повинен підтвердити, що таблиця трансферів є повною, точною та відповідає цим положенням. Це має бути підтверджено короткою заявою та підписом представника виконавчого органу претендента на ліцензію, що мають право підпису.

8. Претендент на ліцензію на підтвердження інформації в таблиці трансферів повинен надати ліцензіару шляхом завантаження в систему ІТ-Ліцензування УАФ копії контрактів, укладених з іншими клубами про вхідні та вихідні трансфери футболісток за період 12 місяців до 28 лютого, а також копії платіжних (та/або інших) документів (за наявності) стосовно кредиторської заборгованості клубу перед іншими футбольними клубами.

9. Відсутність простроченої заборгованості перед іншими футбольними клубами повинна бути відображена у звіті незалежного аудитора.

Стаття 62. Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед працівниками

1. Претендент на ліцензію повинен довести, що станом на 31 березня, що передував ліцензійному сезону, він не мав простроченої кредиторської заборгованості (як визначено у Додатку G) перед працівниками за контрактними та/або правовими зобов'язаннями, яка підлягає сплаті до 28 лютого року, що передує ліцензійному сезону.

2. Кредиторська заборгованість перед працівниками – це будь-які форми винагороди, що підлягають сплаті працівникам в результаті контрактних та/або правових зобов'язань, включаючи різні види заробітної плати, виплати за іміджеві права, премії та інші засоби заохочення.

3. Термін «працівники» включає таких осіб:

а) всі професіональні футболістки відповідно до *Регламенту ФІФА зі статусу та трансферу футболістів*;

б) весь адміністративний, технічний та медичний персонал, який виконує будь-які обов'язки, зазначені у статтях 36-46;

в) постачальники послуг, які виконують будь-які з обов'язків, зазначених у статтях 36-46.

Якщо будь-який з «працівників» працевлаштований, найнятий за договором, є консультантом або іншим чином надає послуги організації, яка входить до структури управління та власності групи або периметру звітності, та яка є відмінною від претендента на ліцензію, така заборгованість також повинна бути включена до сфери застосування пункту 1 вище.

4. Заборгованість перед особами, які з різних причин більше не є працівниками або більше не залучені претендентом на ліцензію або юридичною особою в рамках структури управління і власності, потрапляє під дію цього критерію і має бути погашена протягом терміну, визначеного законодавством, незалежно від способу обліку такої заборгованості у фінансовій звітності.

5. Претендент на ліцензію повинен підготувати та надати ліцензіару таблицю працівників, яка включає всіх працівників, що працювали (виконували функції, передбачені цим Регламентом) впродовж 12 місяців до 28 лютого кожного року, та містить загальну заборгованість перед працівниками станом на 28 лютого, що передує ліцензованому сезону:

а) загальний залишок кредиторської заборгованості;

б) загальна сума простроченої заборгованості, а також будь-яка прострочена сума, що залишається станом на 31 березня (перенесено з 28 лютого);

в) загальна сума відстроченої заборгованості (як визначено в Додатку G);

г) загальна сума, що оскаржується (як визначено в Додатку G).

6. Відносно кожного працівника та кожної суми, що була простроченою, відстроченою, оскаржуваною або такою, відносно якої все ще очікується рішення компетентного органу, станом на 28 лютого, повинна бути надана щонайменше наступна інформація разом з пояснювальними коментарями:

а) прізвище, ім'я та по-батькові, посада/посадові обов'язки працівника (незалежно чи особа працевлаштована або залучена протягом року до 28 лютого);

б) дата початку трудових відносин та дата їхнього припинення (за необхідності);

в) суми простроченої заборгованості включаючи граничні терміни оплати для кожного неоплаченого елементу та, за наявності, суми оплачені між 28 лютого та 31 березня разом з датами оплати, а також прострочена заборгованість, що залишається станом на 31 березня (перенесено з 28 лютого);

г) суми відстроченої заборгованості включаючи первинну дату сплати та нову (-і) дату (-и) сплати для кожного відстроченого елемента, а також дати, коли між сторонами було укладено відповідну письмову угоду;

д) суми, що оскаржуються, включаючи номер справи та стислий опис позицій всіх залучених сторін.

7. Претендент на ліцензію повинен звірити та підтвердити загальну суму зобов'язань у таблиці працівників з даними бухгалтерського обліку.

8. Претендент на ліцензію повинен підтвердити, що таблиця працівників є повною, точною та відповідає цим положенням. Це має бути підтверджено короткою заявою та підписом представника виконавчого органу претендента на ліцензію, що мають право підпису.

9. Претендент на ліцензію повинен надати ліцензіару документи на підтвердження інформації в таблиці працівників щодо відсутності простроченої, відстроченої кредиторської заборгованості, а також заборгованості, що оскаржується стосовно кожного працівника (листи-

підтвердження про відсутність заборгованості, контракти, додаткові угоди, платіжні документи, рішення компетентних органів, тощо).

10. Відсутність простроченої заборгованості перед працівниками повинна бути відображена у звіті незалежного аудитора.

Стаття 63. Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами

1. Претендент на ліцензію повинен довести, що станом на 31 березня, що передує ліцензійному сезону, він не має простроченої кредиторської заборгованості (як визначено у Додатку G) перед соціальними фондами/податковими органами в результаті контрактних та/або правових зобов'язань перед всіма найнятими фізичними особами, яка має бути погашена до 28 лютого, що передує ліцензійному сезону.

2. Кредиторською заборгованістю в контексті даної статті є суми, які підлягають сплаті соціальним фондам/податковим органам в результаті контрактних та/або правових зобов'язань перед всіма найнятими фізичними особами. Ця заборгованість включає, але не обмежується, податок на доходи фізичних осіб, платежі до пенсійного фонду, соціальне страхування та інші подібні платежі.

3. Претендент на ліцензію повинен надати ліцензіару таблицю заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами станом на 28 лютого, що передує ліцензійному сезону, із зазначенням:

а) загального залишку кредиторської заборгованості перед соціальним фондами/податковим органам;

б) загальної суми простроченої заборгованості, а також будь-якої простроченої суми, що залишається станом на 31 березня (перенесено з 28 лютого);

в) загальної суми відстроченої заборгованості (як визначено в Додатку G);

г) загальної суми, що оскаржується (як визначено в Додатку G); та

д) загальної суми заборгованості, щодо якої очікується рішення компетентного органу (як визначено у Додатку G).

4. Станом на 28 лютого необхідно надати, як мінімум, наступну інформацію щодо кожної простроченої, відстроченої, оскаржуваної чи такої, що знаходиться на розгляді компетентного органу суми кредиторської заборгованості разом із пояснювальним коментарем:

а) найменування кредитора;

б) суми простроченої кредиторської заборгованості включаючи граничні терміни оплати за кожним елементом заборгованості та, за

наявності, суми заборгованості, погашеної між 28 лютого та 31 березня разом з датами оплат, а також будь-яка прострочена заборгованість, що залишилася станом на 31 березня (перенесено з 28 лютого);

в) суми відстроченої заборгованості включаючи первинну та нову дати сплати для кожного відстроченого елементу, а також дати, коли між сторонами було укладено відповідну письмову угоду;

г) суми заборгованості, щодо яких очікується рішення компетентного органу та короткий опис клопотання претендента на ліцензію;

д) суми, що оскаржуються, включаючи посилання на номер справи та короткий опис позицій всіх залучених сторін.

5. Претендент на ліцензію повинен звірити відповідність відомостей про свої зобов'язання в таблиці заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами з даними бухгалтерського обліку.

6. Претендент на ліцензію повинен підтвердити, що таблиця заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами є повною, точною та відповідає цим положенням. Це має бути підтверджено короткою заявою та підписом представника виконавчого органу претендента на ліцензію, що мають право підпису.

7. Відсутність простроченої заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами повинна бути відображена у звіті незалежного аудитора.

Стаття 64. Відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед УЄФА та ліцензіаром

1. Претендент на ліцензію повинен довести, що станом на 31 березня, що передує ліцензійному сезону, він не має простроченої кредиторської заборгованості (як визначено в Додатку G) перед УЄФА, додатковими організаціями, визначеними УЄФА або УАФ в результаті зобов'язань, які належать до сплати до 28 лютого, що передує ліцензійному сезону.

2. Кредиторська заборгованість перед УЄФА включає, але не обмежується, фінансовими внесками, накладеними ОФКК.

3. У термін до 31 березня, що передує ліцензованому сезону, претендент на ліцензію повинен подати декларацію (відповідно додаткової інформації, затвердженої УАФ), яка підтверджує всі суми кредиторської заборгованості перед УЄФА, додатковими організаціями, визначеними УЄФА та УАФ, а також відсутність або наявність простроченої кредиторської заборгованості.

Частина III. Прикінцеві положення

Стаття 65. Офіційний текст та мова листування

1. За наявності будь-яких розбіжностей у тлумаченні версії цього Регламенту, переважну силу має версія тексту Регламенту УЄФА з ліцензування клубів для клубних турнірів серед жінок, що складена англійською мовою.

2. Все листування між УЄФА та ліцензіаром та/або ліцензіатом здійснюється однією з трьох офіційних мов УЄФА (англійською, французькою або німецькою), при цьому УЄФА має право звернутись до ліцензіара та/або ліцензіата із проханням зробити за власний кошт завірений переклад документів.

Стаття 66. Додатки

1. Всі додатки до цього Регламенту є його невід'ємною частиною.

Стаття 67. Аудити відповідності

1. ОФКК та адміністрація УЄФА або уповноважені нею агентство/оцінювач або інші органи зберігають за собою право проводити в будь-який час аудит відповідності ліцензіара та претендента на ліцензію/ліцензіата.

2. Метою аудитів відповідності є забезпечення виконання з боку ліцензіара та претендента на ліцензію/ліцензіатом власних обов'язків, що визначені в цьому регламенті, а також того, щоб під час ухвалення ліцензіаром остаточного рішення щодо видачі ліцензії все було правильно дотримано.

3. Задля цілей аудиту відповідності, у випадку виникнення розбіжностей у тлумаченні національного регламенту з ліцензування клубів, що виникає між версією, яка складена офіційною мовою УЄФА, та версією, що складена офіційною мовою національного регламенту, версія, складена офіційною мовою УЄФА, має переважну силу.

Стаття 68. Дисциплінарні процедури

1. ОФКК завжди виходить зі загальних цілей цього Регламенту, зокрема припиняє будь-які спроби обійти ці цілі та має право застосувати положення цього Регламенту та положення Процедурних правил, що регулюють діяльність Органу з фінансового контролю.

2. У випадку будь-якого порушення положень цього Регламенту УАФ має право застосувати відповідно до положень цього Регламенту та положень Дисциплінарних правил УАФ.

Стаття 69. Положення щодо впровадження

1. УАФ буде приймати рішення та/або затверджувати у вигляді директив, детальні положення, які є необхідними для впровадження цього Регламенту.

Стаття 70. Виняткові та перехідні положення

1. Незважаючи на набуття чинності цього Регламенту з дати прийняття рішення Виконавчим комітетом УАФ, вимоги пункту 2 статті 42 (Головний тренер першої жіночої команди), пункту 2 та пункту 3 статті 43 (Помічник (асистент) тренера першої жіночої команди) вводяться в дію 1 червня 2028 року.

2. Як виняток із пункту 2 статті 42, у ліцензованих сезонах 2027/2028 та 2028/2029 рр., головний тренер першої жіночої команди зобов'язаний мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати кваліфікаційним вимогам Тренерської конвенції УЄФА, маючи:

а) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «А» або вище за рівнем; або

б) дійсний документ УЄФА, який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктом а) зазначеним вище.

3. Як виняток із пункту 2 та пункту 3 статті 43, у ліцензованих сезонах 2027/2028 та 2028/2029 рр., помічник (асистент) тренера першої жіночої команди зобов'язаний мати диплом про вищу освіту відповідних галузей знань згідно законодавства України та відповідати кваліфікаційним вимогам Тренерської конвенції УЄФА, маючи:

а) чинну тренерську ліцензію УЄФА категорії «В» або вище за рівнем; або

б) дійсний документ УЄФА, який підтверджує компетенцію і є еквівалентним ліцензії згідно з підпунктом а) зазначеним вище.

Додаток А Політика надання особливих умов

А.1 Принцип

А.1.1 Адміністрація УЄФА або ОФКК можуть, відповідно до статті 13, надавати особливі умови з таких питань:

a. незастосування будь-якої мінімальної вимоги щодо директивних органів або процесу прийняття рішень, визначених у статті 7, в силу національного законодавства або з будь-якої іншої причини;
b. незастосування будь-якої мінімальної вимоги щодо основного процесу ліцензування визначеного у статті 10, в силу національного законодавства або з будь-якої іншої причини;
c. незастосування мінімальної процедури оцінки, визначеної у статті 11, в силу національного законодавства або з будь-якої іншої причини;
d. незастосовність правила двох років, визначеного у статті 14;
e. незастосування певного критерію, визначеного в главі 3 частини II та відповідних додатках в силу національного законодавства або з будь-якої іншої причини;
f. подовження ознайомчого періоду у зв’язку з впровадженням того чи іншого критерію або категорії критеріїв, визначених у главі 3 частини II.

А.1.2 Особливі умови, пов'язані з пунктами a), b), c), e), f) надаються асоціації-члену УЄФА та розповсюджуються на всі клуби, які зареєстровані в асоціації-члені УЄФА та подають заяву на отримання ліцензії для участі у клубних змаганнях УЄФА серед жінок.

А.1.3 Особливі умови, пов'язані з пунктом d), надаються окремому клубу, який подає заяву на отримання ліцензії.

А.2 Процедура

А.2.1 Адміністрація УЄФА або ОФКК виступають в якості директивного органу з питань запитів про надання особливих умов. УЄФА приймає рішення у всіх випадках надання особливих умов, пов’язаних із Додатком А.1.1 (a), (b), (c), e), f), а ОФКК приймає рішення щодо надання особливих умов, пов’язаних з Додатком А.1.1 (d).

А.2.2 Запит про надання особливих умов має складатися в письмовому вигляді, бути чітким та обґрунтованим.

A.2.3 Ліцензіар повинен звернутися із запитом про надання особливих умов, пов'язаних з Додатком A.1.1(a), (b), (c), (e) та (f), в строки та у формі, встановлені УЄФА.

A.2.4 Запити про надання особливих умов, пов'язаних з Додатком A.1.1(d), повинні бути подані ліцензіаром від імені претендента на ліцензію в строки та у формі, що встановлені УЄФА. Претендент на ліцензію/ліцензіат несе відповідальність за повноту та точність запиту.

A.2.5 Адміністрація УЄФА та ОФКК вправі на свій розсуд надавати будь-які особливі умови, передбачені цим Регламентом.

A.2.6 При наданні особливих умов буде враховано стан справ у футболі та у претендента на ліцензію на території асоціації-члена УЄФА. Це включає, наприклад:

a. розмір території, чисельність населення, географічне положення, економічні показники;
b. розмір асоціації-члена УЄФА (кількість клубів, кількість зареєстрованих футболісток і команд, чисельність та якість роботи адміністративних органів асоціації тощо);
c. рівень футболу (професійні, напівпрофесійні або аматорські клуби);
d. статус футболу як виду спорту на території та його ринковий потенціал (середня відвідуваність, телевізійний ринок, спонсорство, потенціальні прибутки тощо);
e. коефіцієнт УЄФА (асоціації та її клубів) та місце в класифікації ФІФА;
f. приналежність прав власності на стадіони (клуб, місто/громада тощо) на території асоціації;
g. підтримка (фінансова та інша) з боку державних, регіональних та місцевих органів влади, включаючи національне міністерство спорту;
h. захист кредиторів;
i. структура управління та власності групи клубу та периметр звітності;
j. корпоративна ідентичність клубу.

A.2.7 Рішення, пов'язане з Додатком A.1.1(a), (b), (c), (e) та (f), буде доведено до відома ліцензіара в письмовій формі із зазначенням обґрунтування.

Ліцензіар повинен довести його до відома всіх зацікавлених претендентів на ліцензію.

A.2.8 Рішення, пов'язане з Додатком A.1.1(d), буде доведено до відома ліцензіара та зацікавленого клубу в письмовій формі із зазначенням обґрунтування.

A.2.9 Апеляції на рішення, прийняті адміністрацією УЄФА або ОФКК, можуть бути подані в письмовій формі до Спортивного арбітражного суду (CAS) в порядку, передбаченому відповідними положеннями Статуту УЄФА.

Додаток B Делегування повноважень з ліцензування дочірній лізі

B.1 Принцип

B.1.1 Рішення по всім запитам від асоціацій-членів УЄФА про делегування повноважень з ліцензування їх дочірнім лігам або їх відкликання приймаються Виконавчим комітетом УЄФА, як зазначено в пункті 5.2.

B.1.2 Докладно обґрунтовані запити можуть бути направлені до УЄФА в будь-який час. Усі запити, подані до УЄФА в письмовій формі в строк до початку основного процесу ліцензування, будуть розглядатися з урахуванням набуття ними чинності наступного спортивного сезону.

B.1.3 Необхідно ретельно віднестися до вибору часу для направлення такого запиту. УЄФА не прийматиме жодних запитів щодо делегування або відкликання повноважень з ліцензування під час основного процесу ліцензування для забезпечення його безперервності.

B.1.4 Виконавчий комітет УЄФА може затвердити запит про делегування повноважень, якщо асоціація-член УЄФА надасть письмове підтвердження того, що ліга:

a. є дочірньою лігою асоціації-члена УЄФА та в письмовій формі визнала її статут, регламенти та правила, а також рішення відповідальних і компетентних органів;
b. відповідає за проведення національного чемпіонату вищого дивізіону;
c. погодила з асоціацією-членом УЄФА порядок використання фінансових коштів, що надаються УЄФА асоціації-члену УЄФА для цілей, пов’язаних з ліцензуванням клубів;
d. подала в письмовій формі рішення законодавчого органу цієї дочірньої ліги щодо виконання таких зобов'язань перед УЄФА;
e. мати національні правила ліцензування клубів, які впроваджують критерії клубного ліцензування УЄФА відповідно до положень цього Регламенту та будь-яких майбутніх поправок до нього;
f. в будь-який час надавати УЄФА та призначеним ним органам/агенціям повний доступ, необхідний для перевірки функціонування системи ліцензування клубів та виконання рішень директивних органів;
g. надавати УЄФА та призначеним ним органам/агенціям можливість проведення в будь-який час перевірок

відповідності клубів, допущених до участі в клубних змаганнях УЄФА серед жінок;

h. визнавати будь-яке рішення, прийняте УЄФА щодо надання особливих умов або перевірок відповідності;
i. застосовувати належні санкції до відповідних сторін згідно з рекомендаціями або рішеннями УЄФА.

Додаток С Інтеграція критеріїв ліцензування клубів УЄФА для клубних змагань УЄФА серед жінок в національні правила ліцензування клубів

С.1 Принцип

С.1.1 Кожний ліцензіар повинен визначити в правилах національної системи ліцензування клубів залучені сторони, вказати їх права та обов'язки, критерії та процедури, необхідні, відповідно до цього Регламенту УАФ з ліцензування клубів для клубних змагань УЄФА серед жінок (див. пункт 5.3).

С.2 Процедура

С.2.1 Ліцензіар повинен підготувати кінцевий проєкт правил національної системи ліцензування клубів та направити його, в перекладі на одну з офіційних мов УЄФА, на розгляд УЄФА в терміни, встановлені УЄФА.

С.2.2 Ліцензіар зобов'язаний забезпечити включення всіх застосовуваних положень цього Регламенту до правил національної системи ліцензування клубів, та продемонструвати це УЄФА. Особливі умови надаються відповідно до статті 13 цього Регламенту.

С.2.3 Ліцензіар має право встановити більш жорсткі або додаткові мінімальні критерії в правилах національної системи ліцензування клубів з метою отримання права участі в клубних змаганнях УЄФА серед жінок.

С.2.4 В тих випадках, коли за ініціативою ліцензіара правила національної системи ліцензування клубів встановлюють більш жорсткі або додаткові мінімальні критерії, ці критерії застосовуються (з відповідними необхідними змінами) до отримання права участі в клубних змаганнях УЄФА серед жінок.

С.2.5 Ліцензіар повинен підтвердити УЄФА, що всі положення, які містяться в правилах національної системи ліцензування клубів, відповідають чинному національному законодавству.

С.2.6 Правила національної системи ліцензування клубів мають бути затверджені уповноваженими національними органами та доведені до відома претендентів на ліцензію до початку процесу ліцензування. Вони не можуть бути змінені вході процесу ліцензування без відповідного на то схвалення УЄФА.

С.2.7 УЄФА перевіряє остаточний проєкт правил національної системи ліцензування клубів і в письмовій формі підтверджує ліцензіару, що:

a. всі застосовні положення цього Регламенту з ліцензування клубів УЄФА для клубних змагань УЄФА серед жінок включені в правила національної системи ліцензування клубів;
b. ліцензія, що видається компетентними національними органами відповідно до правил національної системи ліцензування клубів, ґрунтується на мінімальних критеріях, визначених у частині II цього Регламенту.

С.2.8 Ліцензіару рекомендується застосовувати систему ліцензування клубів для регулювання участі в національних змаганнях. З цією метою ліцензіар має право встановити в правилах національної системи ліцензування клубів більш жорсткі, менш жорсткі або додаткові мінімальні критерії для надання дозволу на участь у національних змаганнях.

Додаток D Виняткове застосування системи ліцензування клубів

D.1 Принцип

D.1.1 УЄФА визначає необхідні строки та мінімальні критерії для виняткового застосування системи ліцензування клубів, як зазначено в пункті 1 статті 17 цього Регламенту, та доводить їх до відома ліцензіарів не пізніше 31 серпня року, що передує ліцензійному сезону.

D.1.2 Ліцензіари повинні в письмові формі повідомити УЄФА про будь-які заявки на виняткове застосування, вказуючи назву зацікавленого клубу, не пізніше закінчення кінцевого терміну, який повідомляє УЄФА.

D.1.3 Ліцензіар несе відповідальність за доведення вказаних критеріїв до відома зацікавленого клубу для оцінки можливості подання ним заявки на виняткове застосування. Вони також повинні вжити термінові заходи щодо зацікавленого клубу з метою підготовки до процедури виняткового застосування.

D.1.4 Зацікавлений клуб повинен надати необхідні документальні підтвердження ліцензіару, який проведе оцінку клубу на предмет дотримання встановлених мінімальних стандартів і направить до УЄФА перелічену нижче документацію однією з офіційних мов УЄФА в терміни, вказані УЄФА:

a. письмовий запит на отримання спеціального дозволу на участь у клубних змаганнях УЄФА серед жінок;
b. рекомендація ліцензіара, основана на результатах проведеної оцінки (включаючи дати та ПІБ осіб, що проводили оцінку клубу);
c. всі документальні підтвердження, надані клубом та ліцензіаром на вимогу УЄФА;
d. будь-які інші документи, які вимагає УЄФА в ході процедури виняткового застосування.

D.1.5 УЄФА ґрунтує своє рішення на основі отриманої документації та надає спеціальний дозвіл на участь у клубних змаганнях УЄФА серед жінок за умови дотримання всіх встановлених критеріїв і якщо клуб пройшов кінцевий відбір на підставі своїх спортивних результатів. Рішення доводиться до відома ліцензіара, який, в свою чергу, направляє його до відповідного клубу.

D.1.6 Якщо такий клуб вибуває зі змагань на підставі спортивних результатів в період процедури виняткового застосування, ліцензіар повинен негайно повідомити про це УЄФА і дана процедура негайно припиняється без винесення рішення. Така процедура після її припинення не може бути поновлена на більш пізньому етапі.

D.1.7 Апеляції на рішення адміністрації УЄФА можуть бути подані в письмовій формі до Спортивного арбітражного суду (CAS) в порядку, передбаченому відповідними положеннями *Статуту УЄФА*.

Додаток Е Визначення аудитора та процедур оцінки аудитора

Е.1 Принцип

Е.1.1 Аудитор має бути незалежним відповідно до Кодексу професійної етики бухгалтерів Міжнародної федерації бухгалтерів (International Federation of Accountants – IFAC) (стаття 60).

Е.1.2 Аудитор має бути членом однієї з організацій, що входять в IFAC. Якщо на території, де знаходиться претендент на ліцензію, немає організації, що входить в IFAC, претендент на ліцензію повинен скористатися послугами незалежного аудитора, який має право на проведення аудиту згідно законодавства України.

Е.2 Процедури оцінки

Е 2.1 Аудитор повинен провести аудит річної фінансової звітності. Звіт аудитора повинен:

a. містити заяву про те, що аудит проводився відповідно до Міжнародних стандартів аудиту або відповідних національних стандартів або правил, які щонайменше задовольняють вимогам Міжнародних стандартів аудиту; та

b. бути наданий Відділу з питань атестації та ліцензування клубів разом з річною фінансовою звітністю, щоб на їх підставі ліцензіар міг прийняти рішення з ліцензування.

Е 2.2 Аудитор повинен здійснити оцінку додаткової інформації. Звіт аудитора про узгоджені процедури повинен:

a. описувати процедури, які встановлені ліцензіаром та результати стосовно кожної процедури;

b. містити заяву про те, що оцінка була проведена в ході узгоджених процедур відповідно до МССП 4400 або відповідними національними стандартами або правилами, які щонайменше задовольняють вимогам стандарту МССП 4400; та

c. бути наданий Відділу з питань атестації та ліцензування клубів разом з додатковою інформацією, щоб на їх підставі ліцензіар міг ухвалити рішення з ліцензування.

Е 2.3 Аудитор повинен здійснити оцінку звіту про фінансові результати, у відповідності до вимог зазначених в пункті 5 статті 60. В цьому випадку звіт аудитора повинен:

a. описувати процедури, які встановлені ліцензіаром та результати стосовно кожної процедури;

b. містити заяву про те, що оцінка була проведена в ході узгоджених процедур відповідно до МССП 4400 або відповідними національними стандартами або правилами, які щонайменше задовольняють вимогам стандарту МССП 4400; та

c. бути наданий Відділу з питань атестації та ліцензування клубів разом зі звітом про фінансові результати, щоб на їх підставі ліцензіар міг ухвалити рішення з ліцензування.

Додаток F Вимоги до розкриття інформації у фінансовій звітності

F.1 Принцип

F.1.1 Незалежно від вимог національної практики ведення бухгалтерського обліку, Міжнародних стандартів фінансової звітності або Міжнародного стандарту фінансової звітності для малих і середніх підприємств, фінансові критерії, що встановлюються цим Регламентом, вимагають від претендентів на ліцензію/ліцензіатів надавати ліцензіару певний мінімальний обсяг фінансової інформації, відповідно до статті 60 цього Регламенту.

F.1.2 Кожен компонент фінансової звітності має бути чітко визначений. Для належного розуміння представлених відомостей наведена нижче інформація має бути розташована на видному місці у фінансовій звітності та, за необхідності, повторена:

a. назва (та організаційно-правова форма), юридична та фактична адреса юридичної особи, що звітує(-ють), а також будь-які зміни в цих відомостях після попередньої звітної дати;
b. чи відноситься дана фінансова інформація до окремого претендента на ліцензію/ліцензіата, групи юридичних осіб або будь-якого іншого об'єднання юридичних осіб; опис структури та складу будь-якої такої групи чи об'єднання;
c. офіційна звітна дата та період, за який подається фінансова інформація (як для поточної, так і для порівняльної інформації); та
d. валюта, в якій представлена звітність.

F.2 Баланс

F.2.1 Мінімальні вимоги до розкриття статей балансу наведено нижче.

Активи

i. Грошові кошти та їх еквіваленти
ii. Інші оборотні активи
iii. Матеріальні та нематеріальні активи
iv. Дебіторська заборгованість
v. Інші необоротні активи
vi. Сукупні активи (сума елементів i–v)

Зобов'язання

vii. Банківські кредити та інші позики
viii. Інша кредиторська заборгованість
ix. Інші поточні зобов'язання

x. Інші довгострокові зобов'язання
xi. Сукупні зобов'язання (сума статей vii - x)

Власний капітал
xii. Сукупний капітал

F.3 Звіт про фінансові результати

F.3.1 Мінімальні вимоги до розкриття інформації для звіту про фінансові результати наведено нижче.

Операційні доходи
i. виручка від продажу квитків
ii. всього доходи від реклами та спонсорства:
- спонсорство і реклама, що стосуються виключно жіночих футбольних команд;
- спонсорство і реклама- сукупний/розподілений дохід клубу

iii. доходи від продажу прав на трансляцію
iv. всього доходи від комерційної діяльності:
- комерційна діяльність, що стосується виключно жіночих футбольних команд;
- комерційна діяльність — сукупний/розподілений дохід клубу

v. солідарні виплати та призові кошти УЄФА
vi. субсидії, пожертвування, внески та інші гранти, отримані від:
- юридичних осіб, що входить до структури управління та власності групи/ периметру звітності;
- національних футбольних організацій;
- місцевих або національних органів влади;
- інших суб'єктів

vii. інші операційні доходи
viii. сукупний дохід (сума пунктів i–vii)

Операційні витрати
ix. Витрати на оплату праці
x. Інші операційні витрати
xi. Сукупні операційні витрати (крім реєстрації футболісток) (сума пунктів ix–x)
xii. Чистий дохід/витрати від трансферів футболісток
xiii. Чистий дохід від неопераційної діяльності /(витрати) - інше
xiv. Податковий дохід/(витрати)
xv. Виплачені дивіденди/міноритарні частки
xvi. Сукупні витрати (сума статей xi–xv)

F.4 Звіт про рух грошових коштів

F.4.1 Звіт про рух грошових коштів повинен містити інформацію про рух грошових коштів за фінансовий період, з класифікацією за вказаними нижче категоріями:

Рух грошових коштів в результаті операційної діяльності

Операційна діяльність – це основна дохідна діяльність юридичної особи, що звітує, а також інша діяльність, що не відноситься до інвестиційної чи фінансової.

Таким чином, вона зазвичай є результатом операцій та інших подій, які включаються у розрахунок чистого доходу або витрат. Нижче наведені мінімальні вимоги до розкриття інформації:

i. Чисті надходження/Витрати грошових коштів від операційної діяльності.

Рух грошових коштів в результаті інвестиційної діяльності

Інвестиційна діяльність – це придбання та продаж довгострокових активів (включаючи реєстрацію футболісток) та інші інвестиції, які не включають до складу еквівалентів грошових коштів. Нижче наведено мінімальні вимоги до розкриття інформації:

i. Надходження/Витрати грошових коштів від інвестиційної діяльності.

Рух грошових коштів в результаті фінансової діяльності

Фінансова діяльність – це діяльність, яка призводить до зміни розміру та складу внесків у власний капітал та позикових коштів юридичної особи, що звітує. Нижче наведено мінімальні вимоги до розкриття інформації:

i. Надходження/Витрати грошових коштів від фінансової діяльності.

Рух грошових коштів в результаті іншої діяльності

Грошові потоки, що виникають в результаті отримання та виплати відсотків і дивідендів мають бути показані кожен окремо. Кожна позиція повинна відображатися послідовно від періоду до періоду як результат операційної, інвестиційної або фінансової діяльності.

Грошові потоки, що виникають в результаті податків на прибуток, повинні бути представлені окремо в рамках руху грошових коштів від операційної діяльності, окрім випадків, коли конкретні потоки можуть бути належним чином віднесені до руху грошових коштів від фінансової або інвестиційної діяльності.

F.4.2 Необхідно представити компоненти грошових коштів та їх еквівалентів, а також узгодження сум за позиціями у звіті про рух грошових коштів і в аналогічних статтях балансу.

F.5 Звіт про витрати на розвиток дівочого футболу

Середньорічна чисельність футболісток	дівочих команд (кількість футболісток)	
Класифікація витрат	**На дівочий футбол за звітний період, тис. грн.**	**Назва статті (Додаток: Звіт про фінансові результати (доповнений)**
Витрати на винагороду працівників, зайнятих відповідною футбольною діяльністю		
Витрати на оплату винагороди футболісток		
Витрати на проживання		
Витрати на медичне обслуговування		
Плата за навчання		
Транспортні витрати		
Витрати на відрядження		
Форма, одяг, екіпірування		
Витрати на утримання об'єктів		
Інші витрати, що напряму відносяться до відповідної футбольної діяльності		
Всього витрати на розвиток відповідної футбольної діяльності		

Керівник клубу (ПІБ)_____ (підпис)

Головний бухгалтер (ПІБ)_____ (підпис)

Додаток G Поняття простроченої кредиторської заборгованості

G.1 Принцип

G.1.1 Кредиторська заборгованість вважається простроченою, якщо вона не погашена відповідно до контрактних або інших правових умов або законодавства.

G.1.2 Кредиторська заборгованість не вважається простроченою в контексті цього Регламенту, якщо претендент на ліцензію/ліцензіат (тобто боржник) зможе до встановленого кінцевого терміну, тобто до 31 березня, відповідно до статті 61, статті 62, статті 63 та статті 64, довести що:

a. відповідну суму погашено, тобто сплачено повністю або покрито за рахунок зобов'язань кредитора по відношенню до боржника; або
b. граничний термін платежу відповідної суми був відстрочений(у цьому Регламенті – «відстрочені суми»), тобто з кредитором у письмовій формі укладено договір про продовження первинного строку оплати (факт того, що кредитор міг не вимагати оплати суми сам по собі не свідчить про продовження строку); або
c. відповідна сума, щодо якої була подана судова скарга або відкрито провадження (далі: «суми, що оскаржуються» в цьому Регламенті), означає:
    i. боржник подав судовий позов, взятий до розгляду компетентними органами згідно законодавства України, або ініціював судовий процес в національних або міжнародних спортивних інстанціях або відповідному арбітражному суді по відношенню до цієї простроченої заборгованості, знаючи, що в разі якщо директивні органи (ліцензіар або ОФКК) вважатимуть, що такий позов був поданий або таке провадження було відкрито з єдиною метою – уникнення погашення заборгованості в строки, встановлені цим Регламентом (тобто для того, щоб виграти час), відповідна сума все одно вважатиметься простроченою заборгованістю; або
    ii. боржник оскаржив у відповідному органі згідно законодавства України, або в національних, міжнародних спортивних інстанціях чи відповідного арбітражного суду позов, який був поданий проти нього кредитором щодо простроченої заборгованості, або провадження, яке було відкрито проти нього щодо простроченої заборгованості, та спроможний довести відповідним директивним органам (ліцензіару або ОФКК), що він має підстави для

оскарження заявленого позову або ініційованого провадження, знаючи, що в разі, якщо директивні органи (ліцензіар чи ОФКК) вважатимуть, що причини, за якими оскаржується позов, є явно необґрунтованими, то сума, що оскаржується, як і раніше, вважатиметься простроченою заборгованістю; або

d. Врегулювання відповідної суми знаходиться на розгляді (в цьому Регламенті - «суми на розгляді»), що означає:
    i. боржник у письмовій формі та відповідно до чинного законодавства звернувся до компетентного органу з приводу продовження строку сплати кредиторської заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами (як визначено статтею 65), а компетентний орган, в свою чергу, письмово підтвердив, що ця вимога визнана прийнятною та до 31 березня все ще розглядається для винесення рішення (відносно статті 65); або
    ii. боржник здатний аргументовано продемонструвати відповідним директивним органам (ліцензіар або ОФКК), що він вжив усіх необхідних заходів для виявлення кредитора(-ів) та сплати йому/їм компенсації за підготовку та платежів солідарності (як це визначено у *Регламенті ФІФА зі статусу і трансферу футболістів*).

Додаток Н Процедури оцінки ліцензіара

Н.1 Принцип

Н.1.1 Ліцензіар визначає процедури оцінки, забезпечуючи рівні умови для всіх клубів, що подають заяву на отримання ліцензії. Ліцензіар оцінює чи є прийнятною документація, подана клубами, та на власний розсуд, визначає, чи було дотримано кожного критерію та яка додаткова інформація, якщо така потрібна, необхідна для видачі кожної ліцензії.

Н.1.2 Процедури оцінки для перевірки дотримання визначених положень, викладених у статті 11 цього Регламенту, передбачають конкретні етапи оцінки, яких повинен дотримуватися ліцензіар, як зазначено нижче.

Н.2 Оцінка звіту аудитора про фінансову звітність

Н.2.1 Стосовно річної фінансової звітності ліцензіар повинен провести, щонайменше, такі процедури оцінки:

a. оцінити, чи підходить периметр звітності для цілей ліцензування клубу;
b. оцінити, чи може надана інформація бути основою для ухвалення рішення про ліцензування;
c. розглянути річну фінансову звітність та звіт аудитора про неї;
d. звернути увагу на наслідки будь-яких застережень у звіті аудитора (порівняно зі звичайною формою немодифікованої думки) та/або будь-яку нестачу інформації порівняно з мінімальними вимогами щодо розкриття відомостей та ведення бухгалтерського обліку відповідно до наведеного пункту 2 нижче.

Н.2.2 Оцінивши периметр звітності та ознайомившись зі звітом аудитора про річну фінансову звітність, ліцензіар повинен оцінити їх відповідно до наведених нижче пунктів:

a. якщо периметр звітності не відповідає вимогам статті 59, у видачі ліцензії має бути відмовлено;
b. якщо звіт аудитора містить немодифіковану думку (думку без застережень), це є достатньою підставою для видачі ліцензії;
c. якщо звіт аудитора містить відмову від висловлювання думки або негативну думку, у видачі ліцензії має бути відмовлено, окрім випадків надання подальшого висновку аудитора без відмови від висловлювання думки або без негативної думки (у зв'язку з іншим пакетом фінансової звітності за той самий фінансовий рік, який відповідає мінімальним вимогам) та задоволення ліцензіара цим наступним висновком аудитора;

d. якщо стосовно безперервності діяльності у звіті аудитора міститься пояснювальний параграф, ключові питання аудиту або думка із застереженням «за винятком», то у видачі ліцензії має бути відмовлено, окрім випадків, коли:
    i. надається подальша думка аудитора по відношенню до того самого фінансового року без ключових питань аудиту стосовно безперервності діяльності організації або застереження; або
    ii. ліцензіару надаються додаткові документальні підтвердження, що демонструють здатність претендента на ліцензію продовжувати свою діяльність як безперервну, принаймні до кінця ліцензійного сезону, а ліцензіар, провівши оцінку, визнає їх задовільними.
e. якщо звіт аудитора містить ключові аудиторські питання або думку із застереженням «за винятком» щодо будь-якого питання, відмінного від питання безперервної діяльності, ліцензіар повинен розглянути наслідки внесення змін у звіт з метою ліцензування клубу. У видачі ліцензії може бути відмовлено, окрім випадків, коли ліцензіару надаються додаткові документальні підтвердження і ліцензіар після їх оцінки визнає їх задовільними. Те, які додаткові підтверджуючи документи може вимагати ліцензіар, залежить від причини внесення змін у звіт аудитора;
f. якщо звіт аудитора містить посилання на будь-які з обставин, визначені в статті 58 цього Регламенту, у видачі ліцензії має бути відмовлено.

Н.2.3 Якщо претендент на ліцензію надає додаткову інформацію, ліцензіар повинен також оцінити звіт аудитора про узгоджені процедури відповідно до Міжнародного стандарту про супутні послуги (International Standard on Related Services – ISRS) 4400 щодо додаткової інформації. У видачі ліцензії може бути відмовлено, якщо висновок аудитора не задовольняє ліцензіара та/або вказує на виявлені помилки та/або винятки.

Н.3 Оцінка документації з ліцензування стосовно відсутності простроченої кредиторської заборгованості

Н.3.1 Стосовно критеріїв «відсутність простроченої кредиторської заборгованості» перед іншими клубами, працівниками та соціальними фондами/податковими органами, ліцензіар може прийняти наступне рішення:

a. самостійно провести оцінку відповідної інформації, наданої претендентом на ліцензію (в цьому випадку оцінка повинна проводитися відповідно до пункту 2 нижче); або

b. скористатися послугами незалежних аудиторів, залучених претендентом на ліцензію, для проведення процедур оцінки відповідно до МССП 4400; в цьому випадку ліцензіар повинен перевірити інформацію, подану претендентом на ліцензію (зокрема, таблиці кредиторської заборгованості та підтверджуючі документи до неї) та розглянути звіт аудитора. Ліцензіар може виконати будь-яку додаткову оцінку, яку визнає необхідною, наприклад, розширити вибірку і запитати додаткові документальні підтвердження у претендента на ліцензію.

Н.3.2 Незалежно чи оцінка виконується ліцензіаром або незалежним аудитором стосовно критеріїв «відсутність простроченої кредиторської заборгованості перед футбольними клубами, працівниками та соціальними фондами/податковими органами, наступні мінімальні процедури повинні бути виконані та описані в звіті аудитора:

a. отримати таблиці кредиторської заборгованості станом на 31 березня, подані претендентом на ліцензію, щодо зобов'язань, які підлягають сплаті до 28 лютого (тобто таблицю трансферів, таблицю працівників, таблицю заборгованості перед соціальними фондами/податковими органами, а також відповідні документальні підтвердження);
b. виконати необхідні дії (включаючи визначення обсягу вибірки), щоб оцінити повноту та точність відображених залишків та надати висновок стосовно кожної з виконаних процедур;
c. перевірити повноту будь-якого простроченого залишку станом на 28 лютого, про який повідомив претендент на ліцензію;
d. перевірити погашення будь-якої простроченої кредиторської заборгованості в період з 28 лютого по 31 березня; та
e. встановити наявність чи відсутність будь-якої простроченої кредиторської заборгованості станом на 31 березня.

Н.3.3 Щодо критерію «відсутність простроченої кредиторської заборгованості» перед УЄФА та УАФ, ліцензіар повинен виконати, щонайменше наступні процедури оцінки:

a. вивчити будь-яку інформацію, отриману від УЄФА, щодо сум простроченої заборгованості афілійованих клубів ліцензіара, що знаходяться на розгляді, та перевірити погашення будь-яких прострочених залишків в період з 28 лютого по 31 березня; та

b. провести будь-яку додаткову оцінку та вимагати будь-які додаткові документальні підтвердження від претендента на ліцензію, які, на думку ліцензіара, є необхідними.

H.4 Оцінка письмової заяви керівництва футбольного клубу перед прийняттям рішення про ліцензування

H.4.1 Ліцензіар повинен ознайомитися з письмовою заявою та розглянути вплив будь-якої значної зміни, що відбулася по відношенню до критеріїв ліцензування клубів.

H.4.2 Ліцензіар також повинен ознайомитись та врахувати інформацію щодо будь-яких подій або умов значної економічної важливості, разом з фінансовою звітністю, прогнозною фінансовою інформацією та будь-якими додатковими документальними підтвердженнями, наданими претендентом на ліцензію. Ліцензіар може делегувати права на проведення цієї оцінки аудитору.

H.4.3 Ліцензіар повинен оцінити здатність клубу продовжувати свою футбольну діяльність в якості безперервної діяльності принаймні до кінця ліцензійного сезону. У видачі ліцензії має бути відмовлено, якщо, виходячи з оцінки фінансової інформації аудитором та, на думку ліцензіара, претендент на ліцензію не зможе продовжувати свою футбольну діяльність в якості безперервної діяльності принаймні до кінця ліцензійного сезону.

H.4.4 Якщо претендент на ліцензію звертається/звертався с заявою про захист від вимог кредиторів або отримав (все ще отримує) відповідний захист згідно з українським законодавством або іншими нормативно-правовими актами України (протягом 12 місяців, що передують ліцензійному сезону), тоді у видачі ліцензії має бути відмовлено. Для уникнення сумнівів, у видачі ліцензії також має бути відмовлено, навіть якщо відповідна організація більше не отримує захист від вимог кредиторів на момент прийняття рішення про ліцензування.

